

บทที่ 5

สังหารมิใช่ภัยขันของพาร์คกอมมานนิล์

การรุกรานจีนของญี่ปุ่นและสังหารมิใช่ภัยขันของพาร์คกอมมานนิล์
และพาร์คชีซีพี ทางด้านพาร์คกอมมินติ้ง สังหารมามิเพียงแต่ทำลายความเข้มแข็งของรัฐบาลในฐานะเป็นองค์การชาตินิยมสูงสุดของชาติลง ยังแสดงให้เห็นถึงความแตกแยก ความเหลวแหลกของผู้นำรัฐบาลอย่างไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้ถ้าเปรียบเทียบกับผลงานของรัฐบาลชุดเดียวที่นิรช่วงปี ค.ศ. 1937 ทางด้านพาร์คชีซีพี จวya โอกาสโฆษณาชวนเชือเรียกร้องการสนับสนุนโดยแสดงถึงความลับ หลวงของรัฐบาลแห่งชาติ ทำให้ในปี ค.ศ. 1945 พาร์คมีสมาชิกเข้ามาจำนวนมากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน พาร์คก้มีความเป็นเอกภาพ ความสามัคคีกับมวลชนก็ได้เลิศ และในที่สุดด้วยสังหารมกลาง เมืองที่ยิ่งเยื้อในระหว่างปี ค.ศ. 1946 - 1949 พาร์คชีซีพีสามารถขับไล่พาร์คกอมมินติ้งออกจากแผ่นดินใหญ่ได้ และจัดตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นปกครองคนจีนทั้งหมดในที่สุด

จีนเข้าสู่สังหารม

สังหารมาระหว่างจีนกับญี่ปุ่นเกิดขึ้นในวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1937 เมื่อกองกำลังญี่ปุ่นส่วนหนึ่งที่รู้จักกันในนามกองกำลังเหียนสิน¹ ไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางผ่านสะพานมาร์โค ไบโล² ใกล้กรุงปักกิ่ง เพื่อค้นหากองกำลังทหารส่วนหนึ่งที่สูญหายไป การรุกรานครั้งใหญ่จึงเกิดขึ้น ญี่ปุ่นส่งกองกำลังจากแม่น้ำเจียงซูภาคใต้ ในขณะเดียวกันกองกำลังอีกส่วนหนึ่งก็เคลื่อนขึ้นบกทางชายฝั่งด้านตะวันออก เข้าทำลายฐานที่มั่นทางทหารที่เข้มแข็งที่สุดของเชียงไนบริเวณ

¹ Lincoln Li, The Japanese Army in North China, 1937-1941, (Tokyo, 1975) pp. 41-44.

*Ibid., p. 45. และ Hsu., op.cit., p. 682.

จุ่นແນ້ນ້າແຍງซີ ກອງກຳສັງກົມືນຕິ່ງທ່າງກາຣຕ່ອສູ້ຍ່າງ ແນີ້ວ່າແນ່ນ ແຕ່ກີ່ໄມ້ສາມາຮອດຕ້ານ
ທານກອງກຳສັງຄູ່ປຸ່ນທີ່ມີຈຳນວນມາກວ່າໄດ້ ນອກຈາກນີ້ ຄວາມໄຮປະສີທີ່ກາພທາງດ້ານກັບ
ບັນຫຼາ ກາຣຕິຄຕ່ອປະສານງານ ແລະກາຣສື່ອສາຣທໍາໃຫ້ສັກກາຣຜົ່ງເລົວຮ້າຍລົງໄປອັກ ມລຄາມ
ມາກົດອີກ¹ ຕ້ອງສູ້ເສີຍເຊີຍໄວ້ໃນໃນເດືອນພຸດຊີກາຍນ ດ.ສ. 1937 ເມື່ອງຫລວງນານກີງ ໃນ
ວັນທີ 13 ຊັນວາຄມ ແລະ ເມື່ອງຫຼວງຂັນໃນເດືອນຕຸລາຄມ ປຶ້ມກາຣພ່າຍແພັດລະຄຽ້ງທໍາໃຫ້ເຊີຍ
ຕ້ອງຄອຍຮັນ ເນົາໄປຕັ້ງເມື່ອງຫລວງໄທນ໌ທີ່ເມື່ອງຈຸງກີງ ໃນພັກ ເສດວນ ໄກສ ເຊົາໃນທາງກາກຄະວັນ
ກີງ 2,400 ກມ. ໃນປີເດືອກນັ້ນເອັນ²

ແມ້ຈະພ່າຍແພັນບຈຳນວນຄຽ້ງໄນ້ຄ້ວນ ແຕ່ກີ່ໄມ້ອ່າຈທໍາລາຍຂວັງແລະກຳສັງໃຈຂອງກອງທັພ
ກົມືນຕິ່ງໄດ້ ທັນນີ້ ສ່ວນໜຶ່ງມາຈາກກາຣສັນບັນຂອງໝາວຈິນຈຳນວນລ້ານ ຖໍ່ທີ່ຕ້ອງກາຣເຫັນຄວາມ
ພ່າຍແພັນອອງຄູ່ປຸ່ນ ແລະ ເພື່ອຊີ້ນະເຫຼາຕ້ອງກາຣຜູ້ນໍາທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຜົ່ງໃນບະນັດກີ່ໄມ້ມີໂຄຣທີ່ຈະເດັ່ນເທົ່າ
ກັນ ເຊີຍ

ກອງທັພຈິນຂວັງຕິແຕ່ກອງທັພຄູ່ປຸ່ນ ເຮັນຂວັງເສີຍ ເພຣະຖິ່ງວ່າກອງທັພຄູ່ປຸ່ນຈະປະລົບຫ້ານະ
ມາກຄຽ້ງ ຍົດໄດ້ແມ້ແຕ່ຮູາກຳສັງທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງກົມືນຕິ່ງ ຮົມທັງເມື່ອງຫລວງນານກີງ ຫັ້ງທໍາໃຫ້ຄູ່ປຸ່ນ
ຕິດວ່າສົງຄຣາມຄອງຈະຈົນສັນລົງ ແຕ່ຄູ່ປຸ່ນຄາດກາຣຜົ່ງທີ່ຕິດ ພາວຈິນໄນ່ເຄຍຄິດເລຍວ່າຈະເປັນເຂັ້ນນັ້ນ ຄູ່ປຸ່ນ
ຍົດເມື່ອງຫລວງໄດ້ ພວກເຂົາກີ່ສ້າງເຂັ້ນນາໃໝ່ໄດ້ເຂັ້ນກັນ ອັກປະກາຣທີ່ນີ້ ຄູ່ປຸ່ນເອັນກີ່ກຳສັງທ່າຮ
ໃນນາກພອ³ ທີ່ຈະສ່ວນເຂົາໄປຄູນພື້ນທີ່ຍົດຄຣອງນາໄດ້ທັງທັນດ ຈະທຳໄດ້ກີ່ແຕ່ເພີ່ງພື້ນທີ່ທາງຍຸທອສາສຕ່ງ

¹Theodore H. White and Annalee Jacoby, "Chiang and the Japanese", in China Yesterday and Today, pp. 284-291.

²John Hunter Boyle, China and Japan at War 1937-1945; The Politics of Collaboration, (California, 1972), p. 191. ຈຸງກີງເປັນເມື່ອງຫລວງຂອງຈິນຄະຫຼາດຕິດລອດສົງຄຣາມກັບຄູ່ປຸ່ນຈົນຖິ່ງປີ ດ.ສ. 1945.

³Li, op. cit., pp. 12-13 ແລະບທີ່ 8.

เปิดโอกาสให้กองทัพก็มินตึ่งยึดครองพื้นที่ส่วนอื่น และใช้เป็นฐานในการโจมตีกองทัพญี่ปุ่นต่อไป

อย่างไรก็ต แม้ญี่ปุ่นจะประสบความมุ่งหาทางด้านกำลังพล แต่ก็สามารถซักจูงให้ชาวจีนบางพวกเข้าร่วม เป็นพันธมิตรได เริ่มต้นด้วยการเข้าประจำการในกองกำลังเล็ก ๆ และในที่สุดในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1940 ก็สามารถจัดตั้งรัฐบาลหุ้นส่วนได้สำเร็จ รัฐบาลมี หวังชิง ไห่¹ เป็นประธานาธิบดี แต่ก็ไม่สามารถบริหารงานได้ราบรื่นนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการตุติกรรมที่ไม่น่าไว้วางใจของญี่ปุ่น² อันได้แก่การหอบหามลายสีงูไปโดยผลการทาร้ายร่างกาย หรือไม่ก็ปล้นสมบัติ เป็นผลให้ชาวจีนจำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการรบท้องสูญเสียชีวิต เป็นจำนวนมาก ทหารญี่ปุ่นบางหน่วยถึงกับมีคำขวัญประจำหน่วยอย่าง爽やญี่ปุ่น "สามคน"³ อันได้แก่ แข่งให้หมด ช่าให้หมด และเพาให้หมด" นอกจากนี้ความไม่จริงใจและแบ่งปันผลประโยชน์ของญี่ปุ่นต่อญี่ปุ่นเข้าสวามิภักดี ทำให้ความร่วมมือลดลงอย่างมาก

ความไม่พร้อมของกองทัพญี่ปุ่นส่งผลกระทบต่อทั้งพระครูก็มินตึ่งและพระครคอมมิวนิสต์ เท่า ๆ กัน แต่ในการออกฉายโอกาสตีกลับของทั้ง 2 พระครกลับมีวิธีการที่แตกต่างกัน เชียงใช้แผนตั้งรับมากกว่าที่จะโต้ตอบ นี่คือภายหลังการสู้รบครั้งใหญ่ที่บีริเวณตอนใต้ของจุ่นเม้นต์ แข่งชี เชียงสั่งให้รื้อถอนสิ่งก่อสร้าง โรงเรียน โรงงาน เครื่องจักรกล และย้ายผู้คน

¹ หวัง ชิง ไห่ (ค.ศ. 1883-1944) อดีตบุคคลสำคัญของพระครูก็มินตึ่ง เป็นผู้ที่ชูน ยัคเซ็น คาดหวังจะให้เป็นทายาททางการ เมืองต่อไป คณารัฐบาลของเขากลับด้วยกัน ความต้องการนี้ก็มีความคิดตรงกันข้ามกับพระครูก็มินตึ่ง ที่สำคัญได้แก่ นักการเมืองจากกลุ่มนี้และกลุ่มอื่น ๆ Li, op.cit., p. 81.

² Ibid., pp. 227-228.

³ Ibid., p. 209.

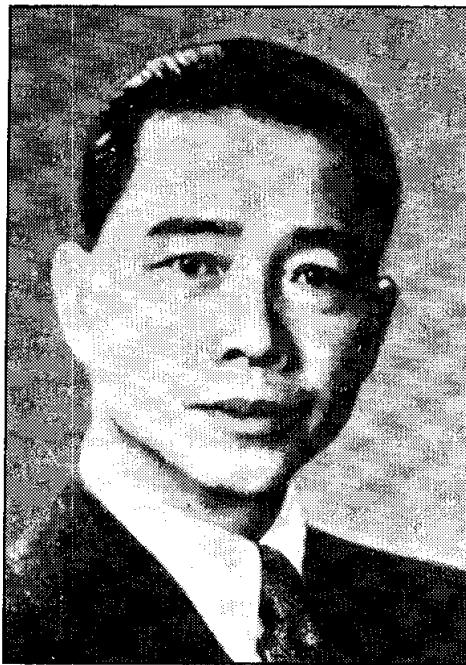
ภาพที่ 64 หัวง ชิง-ไหว

ภาพที่ 65 หัวง ชิง-ไหว กับกรรยา

ภาพที่ 66 ชุน ยัค-เซ็น กับ คณะรัฐมนตรี

ภาพที่ 67 หวัง ชิง-ไห่ ในปี ค.ศ. 1940 ภาพที่ 68 ภาพฉลองชัยชนะที่มิต่อสิ่งคู่ปรับ

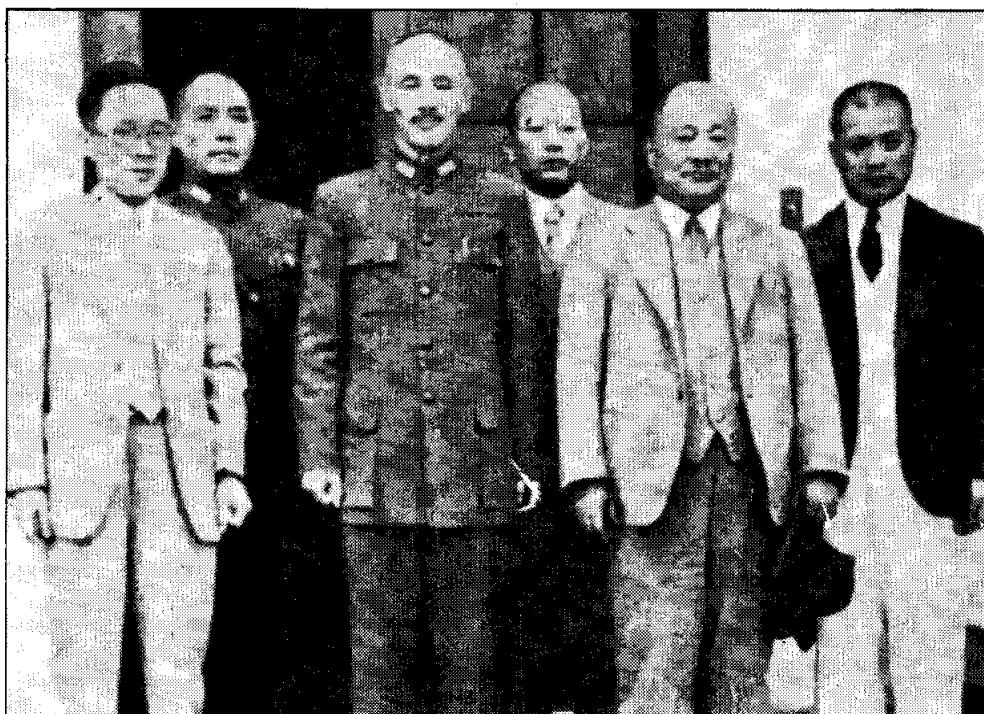

ภาพที่ 69 หวัง ชิง-ไห่ กับคณะรัฐมนตรี

ภาพที่ 70 หัวหน้า ชิง-ไห่ ในปี ค.ศ. 1912

ภาพที่ 71 หัวหน้า ชิง-ไห่ ในปี ค.ศ. 1930

ภาพที่ 72 เชียง ไค-เชก กับนักการฑูตสุ่น

ไปยังพื้นที่ที่ปลดปล่อยกว่าในมณฑล เสฉวน เพื่อชัดตั้งรัฐบาลใหม่ เป็นที่น่าสังเกตว่าการอพยพลงสู่ภาคใต้ครั้งนี้ ไม่สัมพันธ์กันหากเป็นแต่ต่างคนต่างทำ รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแต่อย่างใด จากอุปสรรคทั้งหลายรวมทั้งที่ที่พำนในระหว่างเดินทาง ทำให้จำนวนบุคลากรที่เดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางน้อยกว่า เท่าที่ควร เป็น

น่นศือ ทำให้พรรค

ก็ก้มินตั้งขนาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสามารถช่วยบริหารประเทศต่อไป นอกจากนี้ การย้ายออกจากรัฐที่ที่เจริญแล้ว ทำให้กองทัพ เชียงชาบทราบยาการลสภากาแฟแผลล้มที่ เอื้ออำนวยต่อการสร้างสรรค์กองทัพ ยิ่ง เลวร้ายลงไนอิก เมื่อประสมกับบัญชา เงิน หรือ การฉ้อราชภูร์บังหลวงในวงราชการ การคำนึงแต่ผลประโยชน์ของตน เองมากกว่าประเทศชาติ และสุดท้ายอันได้แก่ภัยจากพวกขุนศึกในมณฑล เสฉวน¹ บัญชาต่าง ๆ ที่รุ่มล้อมรัฐบาล เชียงล้วนแต่มีผลต่อความพยายามของ เชียงในการต่อสู้กับศัตรูจากภายนอกและศัตรูจากภายในอย่างเท่า เทียมกัน

ส่วนพระคocomมิวนิสต์ใช้วิธีการที่แตกต่างไปจากพระคอกก้มินตั้ง น่นศือในขณะที่พระคอกก้มินตั้งใช้ความไม่พร้อมของญี่ปุ่น เป็นสาเหตุของการพักรถ พระคocomมิวนิสต์กลับถือ เป็นความได้เปรียบเริ่ม เร่งขยายอิทธิพลเข้าไปยังพื้นที่ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว² ญี่ปุ่น เมื่อเคลื่อนทัพเข้าสู่จีน ได้มอกแก่ชาวจีนว่า เขาเข้ามาเพื่อปราบคอมมิวนิสต์ แต่ตามความ เป็นจริง ญี่ปุ่นไม่ได้ปราบปราบคอมมิวนิสต์อย่างที่คาดไว้ สิ่งที่ญี่ปุ่นให้ความสำคัญก็คือกองทัพก็มินตั้งมากกว่า³ ทั้งนี้ เพราะะญี่ปุ่นเห็นว่าการ เข้าครอบครองจีนได้หรือไม่นั้นอยู่ที่ว่าจะปราบกองทัพก็มินตั้งได้หรือไม่

ส่วนพระคocomมิวนิสต์เรียกได้ว่าไม่อุปในสายตาของญี่ปุ่น เลย ดังนั้น

¹ Boyle, op.cit., pp. 150-151.

² Fitzgerald., op.cit., p. 86. และ ุติชัย บุลศิลป์, การต่อสู้เพื่อ
มหาอำนาจ, อ้างแล้ว, หน้า 256-257.

³ Boyle, op.cit., p. 149. และ Fitzgerald, op.cit., p. 84.

แทนที่จะส่งกองทัพใหญ่เข้าโจมตีฐานทัพของคอมมิวนิสต์ที่บ้านชี กับบุรุงลงสู่ใต้หวังทำลาย กองทัพเชียงที่นี่ การรอดันจากกรุงโรมตือกทั้งการรุ่นอยู่กับการไล่ล่ากันระหว่างกองทัพญี่ปุ่นกับกองทัพกึ่งมินตั้ง เปิดโอกาสให้พระคocomมิวนิสต์ดำเนินการปลุกราษฎร เข้ายึดครองพื้นที่แล้วจัดตั้งกองกำลังปฏิวัติชาวไร่ชาวนาได้อย่างเสรีกว่าเท่าที่เคยเป็น และในปี ค.ศ. 1940 ภาคเหนือทั้งหมดก็คือเป็นของพระคocomมิวนิสต์โดยไม่ต้องสู้รบเลยแม้แต่น้อย ประชากรรวมแล้วประมาณ 100 ล้านคน จากนั้นก็เริ่มเข้าทำลายเส้นทางรถไฟและการสื่อสารคมนาคม เมื่อมาถึงจุดนี้ ญี่ปุ่นเริ่มต่อต้านบ้างแต่ก็ช้าเกินไป คอมมิวนิสต์เข้มแข็งเกินไปกว่าที่จะกดดั้งลงได้อย่างง่ายดาย

ในช่วงเวลาหนึ่งที่คอมมิวนิสต์ทำการจัดตั้งอำนาจจารังได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด มือธิพล เนหะอุ่นฤทธิ์บันชี กันสู แตะหนิงเชีย โดยมีเยนาณ¹ เป็นศูนย์กลางมั่นคงการที่นี่ พระคocomได้สร้างความสัมพันธ์เป็นอย่างดีกับกลุ่มชาวไร่ชาวนา รวมทั้งกลุ่มนักศึกษา มัณฑุษาน ที่หลบหนีภัยจากกองทัพญี่ปุ่น แทนที่จะหนีไปเมืองจุ่งกิง กับลีอุ่นเยนาณ เป็นที่พึ่ง บุคคลเหล่านี้ต่อมาก็ได้กล่าวเป็นชุมก้าสังทางมัณฑุษานให้แก่พระคocom ในด้านความเป็นอยู่ของคนไม่ว่าจะมีด้านไหน สูงเท่าใด ต่างก็ใช้ชีวิตกันอย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ และอุทิศชีวิตให้แก่ก่อการปฏิวัติโดยไม่เห็นแก่ความเห็นด้วยหรือแม้แต่ชีวิต ทำให้ช่วงของปี ค.ศ. 1937-1947 ได้รับการกล่าวขานกันว่าเป็น “ยุคทองของพระคocom” และเป็นแบบอย่างของนักปฏิวัติจันในอีกหลายสิบปีต่อมา

เมืองเยนาณเป็นศูนย์กลางมั่นคงที่สุดของพระคocomมิวนิสต์ และที่สำคัญคือไม่เคยมีการสู้รบครั้งใหญ่ ๆ เกิดขึ้นเลย ถ้าญี่ปุ่นคิดจะโจมตีก็ไม่อาจค้นหาศูนย์ได้ เพราะ

¹ เยนาณเป็นเมืองเล็ก ๆ ทางภาคตะวันตกของมณฑลชานกี เป็นศูนย์มั่นคงการของพระคocomมิวนิสต์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1937-1947 ณ เพน, อังแล้ว, หน้า 411-412.

ภาพที่ 73 เม้า เซ-ตุง ในปี ค.ศ. 1940

ภาพที่ 74 เม้า เซ-ตุง หลิว เจ้า-ฉี และมาดาม ชุน ยัค-เซ็น

ถ้าจะตีกองกำลังหลัก ที่เรียกวันว่า "กองพลที่ 8"¹ กองพลนี้ก็อยู่ไกลจากเมือง เยนานไปทางภาคตะวันออก และอยู่แนวหลังกองกำลังหลักของญี่ปุ่น และถ้าจะตีเมือง เยนาน ก็พบแต่ชาวไร่ ชาวนาที่จะทำการสู้รบกับเฉพาะเมื่อกองกำลังญี่ปุ่นล้าแคน เข้ามา และใช้ยุทธวิธีการรบในแนว สังคามกง ใจ นั่นคือ เข้าท่าลายและหลบหนีไม่ใช้วิธีการสู้แบบประชัญญา จึงเป็นการยาก ลำบากที่จะปราบลงได้หมดลื้นได้แม้ญี่ปุ่นจะต้องการ เช่นนั้นก็ตาม

เมื่อจ่า เป็นต้องสู้รบกับญี่ปุ่น กองพลที่ 8 ได้นำกลยุทธใหม่ที่รู้จักกันในชื่อว่า "แผนแยกกำลังชั่น ใจมติ" แผนนี้จะนำมาราชึกก็ต่อเมื่อหน่วยลากคระ เวณพน้ำชาศิกและยกน้ำชาศิก ไล่ตาม ในขณะที่ยกไล่ตามนั้น หัวหน้าหน่วยจะให้ผู้ใดบังคับบัญชาหน่วยตามที่กำบังที่ปลดภัย ครั้งละ 2 คน และเป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดหน่วยลากคระ เวณพน้ำชาหน่วย เน้าที่ชื่อนั้น และเมื่อน้ำชาศิกตามติดเข้ามา ถ้ามีจำนวนมากกว่า พากเข้าก็จะหลบซ่อนตัวไปจนกว่าน้ำชาศิกจะ ล่ากอยกลับไป แต่ถ้าน้ำชาศิกจำนวนน้อยกว่า ก็จะใช้ความได้เปรียบ เข้าโจรตีกวาดล้างศัตรูต่อไป

นอกจากกลยุทธที่ถอนมีวนิสต์นำเข้ามาใช้ ความสำคัญของพระครอกรักประการหนึ่ง เกิดมาจากการลัศะ เบี่ยงองค์การปฏิรัติชาวไร่ชาวนาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต่อมาสร้างจักรกัณใน ชื่อกองพลที่ 8 กองพลนี้นอกจากจะ เป็นองค์การสูงสุดทางทหารของพระครอกรักที่ยึดถือไว้ เมื่อบินัย อาย่างเคร่งครัด² และ เป็นกองทัพของประชาชนแล้ว ยังมีสายสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชาวไร่

¹ กองพลที่ 8 เป็นผลมาจากการบุกกลงรุ่มนั้นต่อค้านญี่ปุ่น ของพระครอรมมีวนิสต์และ พระครูกิมินตึ้ง ในข้อตกลงให้รวมกำลังคอมมิวนิสต์ทั้งหมดเข้าเป็นกองพล เรียกกองพลที่ 8 อยู่ได้การบังคับบัญชาของรัฐบาลที่นานกิง ดู Li, op.cit., p.16. ส่วนคอมมิวนิสต์ที่อยู่ ทางภาคกลางดัง เป็น "กองพลใหม่ที่ 4" ดู วาริน รุ่งจตุรภร, อังแล้ว, หน้า 192.

² เคิมมี ๓ ข้อ ต่อมาเพิ่มอีก ๕ ข้อ เป็น ๘ ข้อ ถือปฏิบัติตามตั้งแต่สมัยมีฐานอยู่ที่ เช้าชิงกานชาน ดู เพน, อังแล้ว, หน้า 257-258. และ Wilson, op.cit., p. 67. และ เชียน จีระวิทย์, การเมืองการปกครอง, หน้า 38.

ชาวนาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยังไม่ได้ปลดปล่อย และต่างฝ่ายต่างช่วยเหลือซึ้งกันและกัน ด้วยการเป็นชุมชนสาธารณะข่าวคราวการเคลื่อนไหวของศัตรูให้แก่กองทัพ หรือไม่ก็เป็นกำลังทบุนในนามกองศัตรูใจมี ในแต่ละหมู่บ้านจะมีการชุดอุโมง เชื่อมกัน เอียงกายในหมู่บ้านและกับหมู่บ้านใกล้เคียง เพื่อไว้เป็นที่หลบซ่อนตัวในยามสงบและยามศึกสงคราม ในพื้นที่ที่ปลดปล่อยแล้วไม่ว่าขนาดเท่าใด พระองค์จะจัดตั้งหน่วยบริหารงานส่วนกลางขึ้น มีหน้าที่จัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตของคนในปกครองอย่างเท่า เที่ยมกัน พร้อมกันนั้นก็มีหน้าที่จัดเก็บภาษีตามวิธีและอัตราที่พระองค์กำหนด¹ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของพระองค์ และรวมทั้งทางด้านการทหาร ข้อนี้ก็แตกต่างไปจากวิธีการเก็บภาษีของกองทัพก็มินตั้ง หรือขุนศึกที่ใช้กำลังบังคับ

ประเด็นที่มีผลต่อความสำเร็จของพระองค์คอมมิวนิสต์ที่สำเร็จอีกประการหนึ่งก็คือ กำลังไฟร์พลในกองทัพญี่ปุ่นที่ค่อนข้างจำกัดจริงอยู่ ถ้าพิจารณาความสามารถของกองทัพ จะเห็นได้ว่าญี่ปุ่นนั้นเห็นอหการก็มินตั้งมากนัก แต่ญี่ปุ่น เลี้ย เปรียบและต้องพ่ายแพ้แก่กองกำลังชีชีพตรงที่ว่าเมื่อยิดพื้นที่ได้ญี่ปุ่นไม่อาจคงกำลังบางส่วนเพื่อยึดครองพื้นที่ไว้ ทำให้ไม่สามารถยึดพื้นที่นั้น ๆ ได้ตลอด อีทธิพลของญี่ปุ่นก็หมดไปพร้อม ๆ กับการจากไป ชาวไร่ชาวนาจึงก็ต้นกลับมาใช้ชีวิตได้ตามปกติเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น นอกจากนี้ในเขตปลดปล่อยที่เมืองเยนาน ก็ตั้งอยู่ในทำเลที่ยกต่อการโจมตี ยังได้พัฒนาให้มีเป็นจุดท่องเที่ยว เข้ามาร่วม ทำให้ญี่ปุ่นประสบภัยหนาวมากขึ้น ระยะหลัง ๆ ญี่ปุ่นจึงเปลี่ยนนโยบาย เน้นการตั้งรับมากกว่าที่จะปราบปราม หรือถ้าคิดจะโจมตีทำให้คอมมิวนิสต์ต้องหลบซ่อนตัวอยู่ในอุโมงได้ดิน พระองค์เตรียมพร้อมไม่ว่าจะในเรื่องอาหาร เครื่องมือ เครื่องใช้ และของจำเป็นอื่น ๆ ทั้งหมดคือความได้เปรียบของพระองค์ชีชีพ ที่

¹ ในพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เกิน 20% และยกเว้นในพื้นที่ทุรกันดาร ดู Mao Tse-Tung, "The Struggle in the Chingkang Mountains", in Republican China, p. 209.

แตกต่างไปจากสัญญาที่มีฐานอยู่ที่เมืองเกียงซี กำลังก็มีน้อยกว่า ฐานที่มีน้ำไม่ปลอดภัย ง่ายต่อการโจมตี นอกจานี้ ที่เมืองเยนาן การรบกับญี่ปุ่น คอมมิวนิสต์ได้รับความร่วมมือจากชาวเมืองมากกว่าในสัญญาที่รับกับทหารกึ่งมินตั้ง

ข้อใดเปรียบอีกประการหนึ่งของพระคocomมิวนิสต์ได้แก่ความสามารถในการประยุกต์ยุทธวิธีสังคมของจีโรมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำลังกองจีรอของคอมมิวนิสต์ภายใต้การสนับสนุนจากกองพลที่ ๘ ได้ออกปฏิบัติการชุมโจนมติทั้งชีวิตและทรัพย์สินชาวญี่ปุ่นอย่างรุนแรงในทันทีที่โอกาสอำนวย หลังปฏิบัติการกองจีรนั้น ๆ จะแยกตัวออกไปเป็นชาวบ้านธรรมดานำ เน้นชีวิตดั้งเดิม ทำให้ยากแก่การกดดันนี้ก็เป็นภัยทางของญี่ปุ่น แต่สำหรับพระคocomมิวนิสต์อาศัยชัยชนะและความได้เปรียบพัฒนาองค์กรให้เจริญเติบโตและในที่สุดก็สามารถท้าทายอำนาจของรัฐบาลไทยได้การนำของเชียงได้

สหติคอมมิวนิสต์ สหชาตินิยมและสหติประชาธิปไตยแนวใหม่

การขับไล่ญี่ปุ่นให้ประสบความสำเร็จ นอกจากจะต้องใช้กำลังทหารโดยตรงแล้ว พระคชชีพิจิราต้องปรับปรุงระบบการบริหาร เสริมสร้างระบบเศรษฐกิจและอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการต่อสู้ทางทหาร อย่างไรก็ตี พระคชชีพิมิมีแผนงานโดยย่างเห็นได้ชัด แต่การรวมตัวกันในฐานะเป็นองค์กรชาตินิยม และต่อสู้เพื่อความเป็นมิตรแห่งของคนในชาติล้วน เป็นรูปธรรมมากกว่าผลงานของพระคกึ่งมินตั้ง ซึ่งก็เป็นเหตุให้ชาวจีนทั้งมวลหันไปให้การยอมรับพระคชชีพิในที่สุด

ตามความเชื่อของมาร์กซิสต์เดิม เชื่อว่า¹ นายทุนมหานาทสร้างความเจริญและทันสมัยให้แก่สังคม ส่วนหน้าที่ของผู้นำชนชั้นกลาง คือโคงลัมชันชั้นนายทุนศักดินา และจัดตั้ง

¹ วิคเตอร์ พิลาคอฟ, สหติ เลนินว่าด้วยการจัดตั้งพระค, แปลและเรียนเรึงโดยนนทกุก, (กรุงเทพ, 2524) หน้า 41.

รัฐบาลแห่งชาติ โดยมีรัฐบาลกลางที่มีอำนาจเต็มขาด ท่ามกลางการระบบคมนาคมให้มีประสิทธิภาพ เปลี่ยนประเทศเป็นอุตสาหกรรม เพื่อสร้างกำลังของชนชั้นกรรมมาชีพให้ เป็นขึ้น จากนั้นก็จะเป็นหน้าที่ของชนชั้นกรรมมาชีพภายใต้การชี้นำอุดมการณ์ของมาร์กซิสต์ ที่จะทำการปฏิรูปสังคมให้ก้าวเข้าสู่ยุคสังคมนิยมในที่สุด แต่ในความเป็นจริง เมื่อการปฏิรัฐมาร์กซิสต์ขึ้นในรัสเซีย เศรษฐกิจและสังคมของรัสเซียยังล้าหลังอยู่¹ ชนชั้นกลาง เองก็ยังไม่พัฒนาเข้าสู่ขั้นตอนของการปฏิรูป และพร้อมที่จะเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงสังคมตามที่มาร์กซิสต์ตั้งเดิน เคยกล่าวไว้ ด้วยเหตุนี้เอง เสนินและบรรดาสา奴ศิษย์จึงจำเป็นจะต้องสร้างทฤษฎีเพื่ออุดช่องว่างไว้² สำหรับ阶级คอมมิวนิสต์จีนก็เช่นเดียวกัน หน้าที่ที่สำคัญก็คือจะต้องศึกษาทางแก้ไขงานที่ควรเป็นหน้าที่หลักของกลุ่มชนชั้นกลาง ด้วยเหตุนี้แผนการที่เรียกว่า "การปฏิรูปประชาธิบัติไทยของชนชั้นกลาง" หรือ "การปฏิรูปประชาธิบัติแห่งชาติ" ก็อุบัติขึ้น ซึ่งต่อมาถูกพวกที่ไม่ใช่คอมมิวนิสต์เรียกว่า เป็นอุดมการณ์ของกลุ่มนักชาตินิยมนั้นเอง

ในปี ค.ศ. 1940 พระคริสต์ ออกโรงสนับสนุนโครงการข้างต้นมากกว่าที่คอมมิวนิสต์รัสเซีย เคยกระทำมาในอดีต งานที่แต่เดิม เป็นขั้นตอนหนึ่งของการปฏิรูปประชาธิบัติไทย ของชนชั้นกลาง ที่เน้น "ความเป็นเอกภาพของชาติ มีรัฐบาลกลางที่ เป็นขึ้น แล้วจะจัดชนชั้นสักดินา" ได้กล่าวมาเป็นงานหลักของพระคริสต์ไป ในเรื่องนี้ เมย์ฟอร์ดล็อกเวล่าว่า "ทุกวันนี้ โครงการที่ขับไล่จักรวรรดินิยมญี่ปุ่น และสัดตั้งรัฐบาลของประชาชนได้ ญี่ปุ่นคือญี่ปุ่นลดปล่อยที่แท้จริง ซึ่งประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นแน่ชัดแล้วว่าชนชั้นกลางไม่สามารถรับช่วงทำงานในหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงไปได้"³

¹ เรื่อง เดียวกัน, หน้า 1 - 3 . และ เขียน ธีระวิทย์, การเมืองการปกครอง, หน้า 47.

² เรื่อง เดียวกัน, หน้า 50-58.

³ Mao Tse-tung, "On New Democracy": in Readings in Modern Chinese History, p. 562.

ชนชั้นกรรมมาซีพทรอันยหนึ่งก็คือพระคocomมิวนิสต์ซึ่งถือว่า เป็นตัวแทนของชนชั้น
กรรมมาซีพทั้งหลายควรจะเป็นผู้นำในการนี้ พระคocomสีพ กล่าวว่า "จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูป
ประชาชั้นแ朋ใหม่ขึ้น" งานหลัก 2 ของการของ การปฏิรูปครั้งนี้ได้แก่¹ การขับไล่ชาวต่าง
ชาติผู้อุกราน และทำลายล้างโครงสร้างครอบครองที่ดินแบบศักดินาของนายทุน เจ้าของที่ดินใน
ชนบทลง ทำการแจกจ่ายที่ดินให้แก่ชาวไร่ชาวนา นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการวางแผนพัฒนา
ประเทศ อันได้แก่ สรางความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และอื่น ๆ ความอ่อนแอด
และการขาดช่วง เข้ารับมอบหมายงานของชนชั้นกลางทำให้ชนชั้นกรรมมาซีพจำเป็นต้องเข้ารับ²
ทำแทน อย่างไรก็ได้ เมาก็ไม่ได้กล่าวอย่างชัดเจน เกี่ยวกับแผนการและจุดมุ่งหมายของการ
ปฏิรูปประชาชิบไตยแนวใหม่นี้ นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกลุ่มนี้ชนชั้นกรรมมาซีพจึงมีมวลชน
น้อย เกินไปที่จะเข้ามาทำงานใหญ่ได้โดยลำพัง ด้วยเหตุนี้ เมาก็กล่าวว่า การปฏิรูปควรจะ³
เป็นการร่วมมือกันของผู้อุกรานทั้ง 4 ชนชั้น² อันได้แก่ ชนชั้นกรรมมาซีพ ชาวไร่ชาวนา
ชนชั้นกลางน้อย (บัญญาชน พนักงานบริษัท เจ้าของธุรกิจรายย่อย ฯลฯ) และสุดท้ายได้แก่
ชนชั้นกลางแห่งชาติ (อันได้แก่ชนชั้นนายทุนผู้ซึ่งไม่มีความ เกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์อย่าง
ใกล้ชิดกับนายทุนหรือกับผู้อุกรานต่างชาติ) และการณ์ที่ว่าการปฏิรูปจะต้อง เป็นไปในแนว
ประชาชิบไตย ไม่ได้หมายความถึงสิทธิของแต่ละบุคคลในอันที่จะต่อต้านนโยบายปฏิรูปของพระค
หากแต่หมายถึงว่าสมาชิกของกลุ่มปฏิรูปทั้ง 4 กลุ่ม เท่านั้นที่มีสิทธิในการกำหนดแนวทางของการ
ปฏิรูปประชาชิบ มีสิทธิในการยึดถือทรัพย์สินส่วนตัว แต่เมื่อใดที่เจนก้าวขึ้นสู่ความเจริญสูงสุดทาง
ด้านเศรษฐกิจ เมื่อนั้นจึงจะนำวิธีทางการ เศรษฐกิจสังคมนิยมทั้งหมด เข้ามาใช้แทน

¹Ibid., pp. 564-568.

²Mao Tse-tung, "On Tactics of Fighting Japanese Imperialism", in Essential Works of, p. 81.

จะสังเกตได้ว่าในขณะที่เมา เสนอความคิดนี้ เมาค่อนข้างจะประนีประนอยในแนวคิดทางการต่อสู้ทางชนชั้นมากกว่าที่เคย เรียน เป็นทฤษฎีไว้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นความจำ เป็นของ เมา เยงที่จะต้องรวมชาวจีนทั้งมวล เพื่อต่อสู้กับจักรวรดินิยมญี่ปุ่น ไม่ว่า บุคคลนั้นจะจัดอยู่ในกลุ่มมวลชนคอมมิวนิสต์หรือกลุ่มนักวัฒนธรรม เช่นนายทุน พ่อค้าหน้าเลือด และบุนศิกศักดินา ข้อเขียนของ เมา ในหัวข้อ “ประชาธิปไตยแนวใหม่” ยังรวมถึงคำชี้ว่า ที่ว่า “ที่นาลำทรัพย์หัวไก่” ที่ ชูน ยัตเซ็น เคยกล่าวไว้แต่ก่อน¹ แต่ในช่วงของสังคม การต่อสู้กับญี่ปุ่นทำให้เจ้าของที่ดินสามารถเข้าครอบครองที่ดินและอ้างกรรมสิทธิ์ เนื้อที่ดิน เหล่านั้นเพิ่มขึ้น ทำนองเดียว กันญี่ปุ่น เช่าที่นา ก็ยังต้องชำระค่าเช่าต่อไป ในเรื่องนี้พระคชชีพิพากยานลดค่าเช่า รวมทั้งดอกเบี้ย เงินกู้ลง แต่ผลที่ออกมายิ่งเป็นที่น่าพอใจไม่ใช่ว่าจะในเรื่องค่าเช่าหรือดอกเบี้ย นายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาญี่ปุ่นมีส่วนร่วมในการบริหารระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะ เมื่อมีการนำเอาระบบ “สามเหล่า” เข้ามาใช้ในปี ค.ศ. 1940 ระบบ “สามเหล่า” ก็คือระบบที่พระคุณมิวานิสต์นำเข้ามาใช้ในการกำหนดจำนวนผู้บริหารในองค์กร ส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ๑ ใน ๓ มาจากคนของพระคุณมิวานิสต์ ด้วยจำนวนดังกล่าวถึงแม้จะไม่น่ากึ่งกึ่ง เพียงพอสำหรับสมาชิกของพระคุณที่จะ เข้าครอบงำองค์การนั้น ๆ ทั้งหมด และรวมทั้งการเข้าค่าแรงทำแท่นงสูง ๆ ขององค์การ ถ้าแสดงความรู้ความสามารถ ยิ่งไม่เป็นภารຍากที่คนของพระคุณจะเข้าสู่ตำแหน่งสูง ๆ ขององค์การ อีก ๒ ส่วนที่เหลือก็จะเลือกมาจากชนชั้นอื่น ๆ ที่เป็นพึ่งนายทุน เจ้าของที่ดินและชาวนาญี่ปุ่นดัง

¹ Mao Tse tung, "On New Democracy": in Readings, ed. by Hsu, p. 565. และ Theodore H. White and Annalee Jacoby, "The Rise of Kuomintang", in Republ i can Chi na, pp. 138-139.

ปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้เกิดแนวคิดขึ้นว่า พระรัชชีพก้าวสังเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าคนของจากความเป็นพระคocomมิวนิลส์ ซึ่งถือว่า เป็นองค์การในการต่อสู้ทางชนชั้นไปเป็นองค์การชาตินิยม เช่นองค์การชาตินิยมอื่น ๆ แต่จากการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงขั้นตอนการเดิน โดยของการต่อสู้ทางชนชั้น ทั้งก่อนและหลัง "การผนึกกำลังครั้งที่ 2" ทำให้เราไม่อาจกล่าวเห็นนั้นได้ จริงอยู่ถึงแม้ว่าพระคิดกลาย เป็นองค์การชาตินิยมมากกว่าเดิม แต่ก็ไม่ได้ทำให้การต่อสู้ทางชนชั้นลดน้อยลง ข้อบูลที่จะชี้ให้เห็นก็คือ เมื่อคราวที่กองพลที่ 8 เดินทางมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่งทางภาคเหนือ พระคไม่มีโอกาสอย่างจริงจังที่จะทำงานตามอุดมการณ์ได้กล่าวคือไม่มีการขัดขวางทุน เจ้าของที่ดินหรือแม้แต่ชาวนาผู้มีบ้าน ไม่มีแม้แต่การปฏิรูปที่ดินเพื่อไปแจกจ่ายให้แก่ชาวไร่ชาวนา หรือแม้แต่การยืดอوانาจปกรองจากชนนาังศักดินาไปนอบให้แก่ชนชั้นกรรมมาชิพ ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า การทำงานด้านมวลชนเพื่อการต่อสู้ทางชนชั้น เพื่อการปลดปล่อยชาวไร่ชาวนาจากการถูกเอารัดเอาเบรียบของพวกราษฎร จึงของที่ดินและชาวนาผู้มีบ้านนั้น ไม่ใช่จะประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย และอย่างรวดเร็วตามที่คาดหวัง ดูดัง เช่น ในยุคที่ชีชีพที่มีอยู่ที่เมือง กะหิงส์ มีอยู่บ่อยครั้งที่กลุ่มนายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีบ้าน ใช้อิทธิพลเข้าแทรกแซงการทำงานของพระคอยู่บ่อยครั้ง หรือบางทีเข้าขัดขวางแผนการปฏิรูปที่ดินที่พระคกำหนดไว้ เป็นอย่างต่ำมี ทั้งนี้รวมทั้งความพยายามที่จะทำการปฏิรูปโครงสร้างสังคมใหม่ ในยุคที่ไปด้วย เขตปลดปล่อยใหม่ทางภาคเหนือ ในปี ค.ศ. 1938 ก็อาจจะต้องประสบกับชะตากรรม เช่นในอดีตหรือโครงสร้างการอาชีวม เหลา ค้าพระคริสต์มีอยู่ทั้ง ๆ ที่ยังไม่พร้อม โดยเฉพาะในด้านกำลังคนที่ขาดแคลน บีไม่พอแม้แต่จะใช้ในภารกิจขับไล่สักรัฐตินิยมญี่ปุ่น

เพียงใบ ก็เป็นให้หลงจากที่พระรัชชีพก้าวขึ้นสู่อำนาจในเขตปลดปล่อยทางภาคเหนือ ฐานะและความพร้อมของพระคในการดำเนินการต่อสู้ทางชนชั้นค่อย ๆ กระเดื่องขึ้น กองทัพ

อยู่ในสภาพพร้อมที่จะรบ¹ มีความเข้าใจในชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชนบท สามารถใหม่ที่เป็นชาวไร่ชาวนาได้รับความรู้ทางการเมือง รู้จักแยกแยะความผิดความถูกระหว่างผู้เดินตามคำสั่งสอนหรือผู้ที่เป็นลักษณะ หรือผู้เป็นชนชั้นนายทุนทั้งในระดับพื้นที่และในองค์กร บริหารส่วนท้องถิ่น และพร้อมที่จะเข้ารับคำแนะนำได้ในทันทีที่มีการขับไล่นักลักษณะ หรือเมื่อคำแนะนำนั้นว่างลง จากข้อเท็จจริงข้างต้น เมืองพระนครจะมีผลงานอยู่บ้าง แต่ยังถือได้ว่าในช่วงนี้พระนครได้ละ เลยอุดมการณ์แห่งการต่อสู้ทางชนชั้นไปอย่างน้อยก็ช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรืออาจจะเป็นการทราบเล็กๆ ได้

อย่างไรก็ตี ภายใต้สถานการณ์ข้างต้นพระนครไม่คือว่า เป็นเรื่องสำคัญนัก เพราะในขณะที่สังคมรายยิศ เยื่ออยู่ สังคมรายได้ช่วยทำลายฐานกำลังของนายทุน เจ้าของที่ดิน และชาวนาผู้มีสิ่งที่เป็นสมาชิกของพระครอง ในขณะเดียวกันกษัตริย์ที่กำหนดอัตราค่าเช่าที่ดินให้ที่ใช้ไม่ได้ผลในสมัยก่อน มาใช้ได้ผลดีโดยเฉพาะในเขตปลดปล่อย นายทุนเจ้าของที่ดินที่ไม่ปฏิบัติตามด้วยทักษิณและไม่ยอมลดอัตราค่าเช่าลงตามที่กษัตริย์กำหนด ยกลงโทษอย่างหนัก ในบางพื้นที่ที่อำนาจของรัฐบาลกลางไปไม่ถึง กษัตริย์ตั้งกล่าวใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงกับมีการกำหนดอัตราค่าเช่าที่ดินในอัตราที่คงที่คือจะคิดได้ไม่เกิน 37.5 เปอร์เซนต์ โดยคิดจากผลผลิตทั้งหมด อัตราดังกล่าวลดลงเป็น 30 เปอร์เซนต์ และก่อนที่การสูญจะจบลงลดลงเหลือ 22.5 เปอร์เซนต์ ส่วนนายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีสิ่งที่ส่วนใหญ่มีนิสัยในการยกภาระการเสียภาษีไปให้แก่ชาวนาผู้ยากจน ต่อไปนี้จะต้องเสียภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้น บวกกับภาษีที่ค้างชำระอีกส่วนหนึ่ง และถึงแม้จะไม่มีกษัตริย์บัญญัติที่ดิน กลุ่มนายทุนเจ้าของ

¹ ในระหว่างปี ค.ศ. 1938-1945 พระครองมีวนิสต์เพิ่ม เขตปลดปล่อยได้ถึง 19 แห่ง บวกครองประชากรประมาณ 90 ล้านคน มีทหารประจำการ 9 แสนคน เป็นจำนวนที่เพิ่มจากปี ค.ศ. 1936 ถึง 20 เท่า และมีทหารกองหมุน 2 ล้านคน ดู เอกยน ธีรวิทย์ การเมืองการปักครอง, หน้า 37.

ที่ดินและชานนาญมีมีค่าก็ถูกพิจารณาให้ทำลายลงอยู่โดยตลอด ทำให้ต้องมีการขายที่ดินกันในราคากว่าเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อนำไปชำระภาระที่ดิน ทั้งยังรวมไปถึงมาตรการยึดที่ดินจากเจ้าของที่ดินที่เข้าร่วมกับฝ่ายศัตรูอีกทางหนึ่งด้วย

ถ้าให้รัฐตามที่ศึกษาถึงบทบาทการโฆษณาชวนเชื่อของพิจารณา จะเห็นได้ว่าอย่างน้อยแล้วก็เป็นการชี้ช่องทางที่พิจารณาได้เปลี่ยนแปลงหลักการเดิม ทั้งนี้นับจากปี ค.ศ. 1937 ซึ่งเป็นปีที่เข้ารวมเป็นพันธมิตรกับพิจารณา กมิทต์ ครั้งที่ 2 แต่ถ้าพิจารณาจากนี้อีกเรื่องแล้ว จะเห็นได้ว่าพิจารณาซึ่งคงคำเนินนโยบายปฏิรูปสังคมอย่างต่อเนื่อง และถึงแม้จะสร้างมูลหลากหลายความขัดแย้งให้เกิดขึ้น แต่ก็บรรลุผลในที่สุด แม้จะไม่ต้องเข้ารวมกับพิจารณา กมิทต์ ตามนักการเข้ารวมดังกล่าวมีส่วนช่วยให้พิจารณาซึ่งขยายเขตอิทธิพลครอบคลุมภูมิภาคต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นเราจึงอาจสรุปได้ว่า การเข้ารวมเป็นพันธมิตรกับพิจารณา กมิทต์ ทำให้พิจารณาสามารถขยายแนวคิดที่ด้วยการปฏิรูปสังคมเข้าไปยังภูมิภาคต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในดินแดนที่ไม่ใช่เขตอิทธิพลของพิจารณา กมิทต์ ด้วยเหตุนี้ การเข้ารวมเป็นพันธมิตรกับนโยบายปฏิรูปสังคมของพิจารณา กมิทต์ จึงเข้ากันได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวและสอดคล้องกันในทุกๆ ทาง

เชียงกับสหรัฐอเมริกา

ในการรุกรานจีนได้สร้างความประหลาดใจให้แก่ญี่ปุ่น เป็นอย่างมาก เพราะจีนผู้เป็นเจ้าของประเทศไม่คิดที่จะต่อสู้อย่างจริงจัง และถึงแม้จะหัวใจแพ้นับครั้งไม่ถ้วนแต่จีนก็ไม่มีทิ่มท่าไว้จะวางแผนอาชุต นอกไปจากนี้ ญี่ปุ่นเริ่มเผชิญกับมูลหาใหม่ซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะกับประเทศที่มิใช่ศึกโดยตรง อันได้แก่ อังกฤษ และฝรั่งเศส ทั้ง 2 ประเทศมีดินแดนในบกครองในจีน เช่น เตียวกัน และญี่ปุ่นต้องการดินแดนเหล่านี้ อย่างไรก็ต้องหันไป ประเทศจะไม่สามารถยับยั้งความต้องการของญี่ปุ่นได้โดยตรง เพราะอยู่ในระหว่างการเตรียมตัว

สู้รบกันเยอรมนีอยู่ในยุโรป แต่ญี่ปุ่นก็ยังไม่สามารถกดดันให้พ่ายแพ้ เนื่องจาก อังกฤษและฝรั่งเศสยังคงยินยอมให้มีการใช้อาณานิคมโดย เผ่าฯ ในพม่าและเวียดนาม เพื่อ ล่า เสียง เสบียงสัมภาระ และอาชญากรรมโดยปริญญาไปช่วยเหลือรัฐบาลเชียง ไค-เชค ด้วย เหตุนี้จึง เป็นการบังคับไปในตัวให้ญี่ปุ่นต้อง เคลื่อนทัพสู่ภาคใต้ เข้าสู่ภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อตัด เส้นทางล่า เสียง นอกเหนือไปจากนโยบายรุกรานจีนซึ่ง เป็นจุดประสงค์แรก

นอกเหนือจากประเทศยุโรปทั้ง 2 สหรัฐอเมริกา เองก็ไม่พอ ใจต่อการรุกรานจีน ของญี่ปุ่น แต่ความไม่พอใจก็ยังไม่น่าเกิดกับการที่ญี่ปุ่นรุกรานภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สหรัฐแสดงความไม่พอใจถูกมองว่าเป็นภัย对自己 ทั้ง ๆ ที่สหรัฐอเมริกา เองก็อยู่โตกเดียว ออกไปและไม่มีความ เกี่ยวข้องโดยตรงกับทั้งใน เอเชียและยุโรป และจากการที่ประธานาริบดี รูสเวลต์มีท่าต่อต้านการรุกรานของทั้ง เยอรมันและญี่ปุ่นนี้ เอง ทำให้นับจากปี ค.ศ. 1940 เป็นต้นมา รัฐบาลของสหรัฐอเมริกา เริ่มหุ่น เทคความช่วยเหลืออย่างมากแก่รัฐบาลเชียง ไค-เชค และในปี ค.ศ. 1941 กองทัพของสหรัฐส่งนักบิน เข้าไปร่วมรบ เศียงบ่า เศียงไห่ กับนักบินกองทัพอาสาของเชียง แม้อย่างไม่ เป็นทางการแต่ก็เป็นที่เลื่องลือในความกล้าหาญจนได้รับการ ขนานนามว่า “กองบินพยัคฆ์ เวหา”

ที่สำคัญไปกว่านั้น เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1940 สหรัฐอเมริกา ลดปริมาณการซื้อขาย ลินค้ากับญี่ปุ่น ลิงกับการทำให้ญี่ปุ่นต้องศัดสินใจว่าจะหยุดการรุกรานหรือจะรุกรานต่อไป ทั้งนี้ เนื่องมาจากการเศรษฐกิจของญี่ปุ่นนั้นต้องย่อ日益 ถ้าขาดวัสดุติดชีวิตวนไปญี่ปุ่น นำเข้ามาจากสหรัฐ อเมริกา ทำให้เป็นที่เข้าใจกันว่าถ้าจะให้คงการค้าขายต่อไป ญี่ปุ่นจะต้องยุติการรุกรานจีน ในมหานครนี้ นำทางทหารของญี่ปุ่นถือว่า เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และมองว่า เป็นการอุหม៉นศักดิ์ศรี ของกองทัพแห่งองค์มหาจักรพรรดิ ทางออกของญี่ปุ่นก็คือต้องแสวงหาดินแดนอื่นที่อุดมสมบูรณ์ โดย เผ่าฯ นำบันและยางพารา ในที่สุดก็มาถูกที่ญี่ปุ่น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อเป็น ที่เห็นพร่องค่องกันในบรรดาญี่ปุ่น กองทัพว่าจะอยู่ไปอีกไม่ได้แล้ว ลงครามกับสหรัฐอเมริกา ก็เกิดขึ้น ด้วยการส่งกองบิน เข้าโจมตีทั้งระเบิดอ่าวเพิร์ลในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1941

ภาพที่ 75 เชียง เมื่ออายุ 38 ปี

ภาพที่ 76 เชียงกับภรรยาและนายพลสติล เวลล์

จากนั้นกองทัพญี่ปุ่นได้เข้ายึดหมู่เกาะฟิลิปปินส์ มาถูก และพม่า ตามลำดับ ซึ่งชนะแต่ละครั้ง ไม่เพียงแต่ทำให้ญี่ปุ่นเข้าครอบครองแหล่งทรัพยากร เช่น น้ำมัน ยางพารา และวัตถุอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการทำการสงครามที่ญี่ปุ่นต้องการ ซึ่งชนะครั้งนี้ยังเป็นการตัดเส้นทางลำเลียงความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาที่ส่งไปยังจีนได้อีกทางหนึ่งด้วย นาทีนี้แล้วการที่สหรัฐอเมริกาจะให้ความช่วยเหลือแก่จีนได้ก็มีแต่เพียงวิธีเดียวคือ การบินผ่านทางเทือกเขาทิมาสัยที่ค่อนข้างจะเสี่ยงภัยและเสียค่าใช้จ่ายสูงถ้าพิจารณาจากสมรรถภาพของการบินของญี่ปุ่น

การโจมตีอ่าวเพิร์ลทำให้สหรัฐอเมริกาประกาศสงครามกับญี่ปุ่น และเพื่อให้การบดค้ำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สหรัฐอเมริกาส่งนายพลโจ เชฟ สตีล เวลล์ และกองกำลังอีกส่วนหนึ่งเข้าไปในจีน¹ การพนักกำลังครั้งนี้อยู่ได้ไม่นานความชัดแยกกันเริ่มเกิดขึ้น ข้างฝ่ายนายพลสตีล เวลล์ ผู้มีบุคลิกที่ค่อนข้างมุทะลุคุณมีความคิดว่าการเข้ามาร่วมรบกับเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของกองทัพจีนให้อยู่ในวิสัยที่จะต่อสู้กับญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว จะต้องมีการปรับปรุงกองทัพจีนทั้งหมด ไม่ว่าจะในด้านอาวุธยุทธิ์或是เงินเดือน เมีย เสียง ยุทธวิธี เครื่องแบบ อาหารการกิน² รวมทั้งการปลดประจำการทหารที่ไร้สมรรถภาพ และทหารที่ฉ้อราษฎร์บังหลวง เงินกองทัพ ทั้งนี้รวมทั้ง เชียงจะต้องเอาจริง เอาสังกับการขับไล่ญี่ปุ่นออกจากพม่า เพื่อเปิดเส้นทางลำเลียงยุทธปัจจัย เข้าสู่แผ่นดินจีนอีกครั้งหนึ่ง

เชียงไม่เห็นด้วยกับแผนของนายพลสตีล เวลล์แม้แต่น้อย แม้ในข้อเท็จจริง เชียงเองก็เคยคิดเช่นนั้นเช่นกันโดยเฉพาะนับจากปี ค.ศ. 1927 เมื่อเชียงเริ่มต่อสู้เพื่อช่วงชิงอำนาจ

¹Chiang, Soviet Russia in China, p. 81.

²Theodore H. White and Annalee Jacoby, "Chiang Kai-shek", in Republican China, p. 246.

ทางการเมือง แต่จากที่มีประสบการณ์ในการรับฟังจากศัตรุภายในและภายนอก¹ เชียง เริ่มมีความมั่นใจมากขึ้นและว่าด้วยอาชญากรรมของกำลัง เห่าที่มีอยู่ก็เพียงพอต่อการต่อสู้กับญี่ปุ่น หรือแม้แต่กับชนเผ่า และรวมไปถึงกำลังกองโจรคอมมิวนิสต์ เชียง เห็นว่า สิ่งที่สหราชอาณาจักรต้องการท่าก็คือยุทธิสิ่งครามกับญี่ปุ่นซึ่ง เป็นศัตรูโดยตรงของสหราชอาณาจักร ทำใช่ทำเพื่อเงินไม่ อีกทั้งยังไม่เห็นความสำคัญกับสิ่งที่เชียงได้ทำมาโดยตลอด นอกจ้านี้ เชียงยังเห็นด้วยว่า ถ้าหากค่า เนินตามแผนของนายพลสติตล เวลล์ สามารถขับไล่ญี่ปุ่นออกไประดับ แต่ศัตรุภายในยังอยู่ และจึงจะทำอย่างไรกับศัตรุก่อนหน้า ในขณะที่กองทัพต้องอ่อนแอด้วยพระภารกิจที่ต้องรับกับญี่ปุ่น

ในเรื่องการนำยุทธิวิธีแบบใหม่มาใช้ในกองทัพ เชียงก็ไม่ต้องการมากนัก เชียงมีความคิด เช่น เดียวกับผู้บุกครองจีนรุ่นเก่า ๆ ที่มักจะต่อต้านเทคโนโลยีของตะวันตก และว่าถ้า กองทัพจีนยังล้าหลัง เทม่อน เติม เข้าจะบากครองได้ย่ำกว่า เชียงยังจำได้ตั้งแต่ เหตุการณ์ที่ เนื่องชีوان² ในปี ค.ศ. 1936 ที่ทำให้เขาเก็บตัวอยู่เลียชีวิตไป อีกประการหนึ่ง การ ได้ทหารหัวใหม่เข้ามาระจาการย้อม เป็นผลต่อกองทัพ แต่จะไม่เป็นผลต่อเชียง ดัง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายครังในช่วง 50 มีที่ผ่านมาทั้งในเอเชีย แอฟริกา และละตินอเมริกา ที่นายทหารหัวใหม่มักก่อการปฏิรัติยึดอำนาจจากผู้บุกครองหัวเก่าไป³ ค่าแนะนำของนายพล สติตล เวลล์ ในส่วนนี้จึงไม่ค่อยเป็นที่ประทับใจของเชียง สิ่งที่เชียงให้ความสนใจจะมีแต่เพียง นโยบายการสร้างทางอากาศ โดยใช้กองมินพัคซ์ เวหาท่อญี่ปุ่นได้การบัญชาการของนายพล แคร์ เช่นโนล์ ทั้งระเบิดเข้าใส่กองกำลังญี่ปุ่น วิธีการ เช่นนี้เชียงเห็นว่า นอกจاكจะใช้ได้ผลแล้ว ยังมีส่วนช่วยให้เข้าสามารถคงรูปแบบของกองทัพจีน เดิมไว้ได้อีกทางหนึ่งด้วย

¹ Ibid. p. 249.

² Fitzgerald, op.cit., pp. 80-81. และ Chiang, Soviet Russia in China, pp. 51-55.

³ รอง ศยามานนท์, บรรณศาสตร์ไทยในระบบปรัชญาธรรมมุณ, (กรุงเทพฯ, 2520) หน้า 9-23.

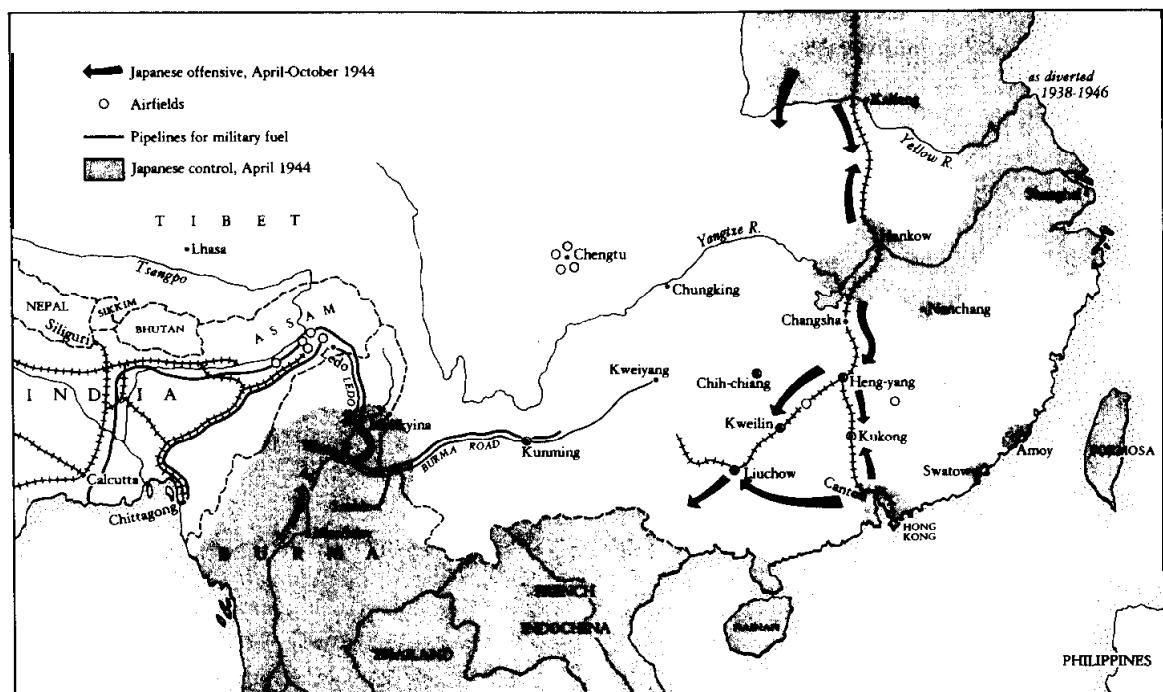
จากความคิดที่แตกต่างกันท่าให้นายพลสติล เวอล์เริ่มไม่พอใจในตัว เชียงและต่อมาในที่สุดได้กล่าว เป็นความเกลียด ความไม่ลงรอยกันของผู้นำทั้ง 2 มีญ์ให้ช้อสังเกตว่า เป็นเหตุการ เชียงสนใจกับการปราบปรามคอมมิวนิสต์มากกว่าจะติดต่อสู่กับผู้นำ¹ ที่นายพลสติล เวอล์เห็นว่า เป็นปัญหาซึ่งหน้าที่สำคัญกว่า ช้อสังเกตนี้มีความจริง เพียงบางส่วน ก็ล้ำคือ ถ้า เชียงทุ่มเทหลักภารกิจของเข้า พัฒนาของทัพให้เข้มแข็งไว้สูรับกับคอมมิวนิสต์ในอนาคต เป็นเหตุให้ละ เลิกการต่อสู้กับผู้นำไป นายพลสติล เวอล์คงจะต้องต่อต้าน แต่ก็ไม่ทันก่อนที่เชียงกับท่าให้ เกลียดชัง เหราความสามารถ เป็นจริงแล้วความมั่นใจอยู่ในสูงของเชียงไม่เกี่ยวกับเรื่องทางทหาร ในทางกลับกัน โอกาสของ เชียงที่จะมีชัย เนื่องคอมมิวนิสต์มีทาง เป็นไปได้มาก ถ้าหาก เชียงปฏิบัติตามคำแนะนำของนายพลสติล เวอล์ แต่จากการที่เข้าไม่ต่อต้านผู้นำ นอกจากจะเป็นการทำลายขวัญและกำลังใจแก่กองทัพแล้ว ยังทำลายภาพพจน์ของเข้าในฐานะนักต่อสู้ชาตินิยมซึ่ง เป็นที่ยอมรับกันอย่างมากโดยเฉพาะในช่วงปี ค.ศ. 1937 เป็นต้นมา การพัฒนา กองทัพก็ไม่ใช่เป็นเรื่องเสียเปล่า เหราที่ว่ายาหาดที่ทันสมัยก็อาจทำให้กองทัพสามารถยังติดแคนกลับศิบนาได้ บื้นท้ายถึงฐานของ เชียงย่อมคือชื่น คำกล่าวนี้เห็นได้ชัด เชนในกรณีส่ง กำลังเข้าไปรบในพม่า ถึงแม้จะไม่ตึงใจ แต่ค่าใช้จ่ายที่เชียง เสียไป เปรียบเทียบไม่ได้กับผล ที่เชียงได้รับ เมื่อเส้นทางยุทธศาสตร์เส้นนี้เปิดออก ความไม่ระมัดระวังในความจริงช้อนี้ทำให้ เชียงต้องสูญเสียบุกบัญชีจำนวนสัน ฯ ดัน เมื่อกองทัพที่อ่อนแอของเข้าไม่อาจดำเนินการ รุกรานของผู้นำในกระบวนการครั้งต่อ ฯ นาได้

จากความไม่พอใจเบื้องต้นที่ เชียงมีต่อนายพลสติล เวอล์ ว่าเข้าเป็นชาวต่างชาติ ที่ดีรัตน ไม่มีความเช้าใจอย่างถ่องแท้ในสถานการณ์ภายในของจีน และยกที่จะทำงานร่วม

¹White and Jacoby, "Chiang Kai-shek", in Republican China, p.250.
เชียงมักกล่าวอญ เสมอว่า ภัยจากผู้นำเปรียบ เสมือนแค่เพียงโรคพิษหนัง แต่กับคอมมิวนิสต์ เป็นโรคฟ้าใจ จึงจำต้องรักษาโรคที่ร้ายแรงกว่าก่อน

ภาพที่ 77 เซี่ยงกับรัฐมนตรีต่างประเทศสหรือเบริกาและชาติจีน

ภาพที่ 78 สนามรบในจีน-อินเดีย พม่า ในสงครามโลกครั้งที่ 2

กันได้ ในที่สุดทำให้ญี่น้ำทึ้ง 2 ค่า่หันหลังให้แก่กันโดยสื้นเชิง ความขัดแย้งดังกล่าวทำให้ นายพลสตีลเวล์ เมื่อกล่าวถึง เชียงมักจะใช้คำว่า เป็นคน “ชีวชาสามารถย์” และ “ไม่ เก่งอย่าง ที่คิด”¹ ในขณะเดียวกันอย่างให้ นายทหารหุ่นของกองทัพก่อรัฐประหารล้มล้าง เชียง แม้จะ ไม่ เป็นผลทางปฏิบัติ์ตาม ล้วน เชียงก็ไม่อาจคำ เนินการอย่าง เด็ดขาดค่อนายพลสตีลเวล์ ได้ เพราะติดขัดอยู่ที่ผลประโยชน์ชั้นวนมหาศาลที่สหราชอาณาจักรมาไว้ แต่อย่างไรก็ต้อง เชียงทำทุกอย่าง เพื่อไม่ให้ นายทหารญี่ปุ่นสร้างอิทธิพลเหนือกองทัพ ขณะที่ เชียงยังไม่สนโอกาส เท่านะ ข้างฝ่ายนายพลสตีลเวล์ ก็ใช้วิธีการทุกอย่าง เพื่อให้ทางวารչังดันมังคบให้ เชียงทำการ ปฏิรูปกองทัพดังที่ เขายังต้องการ เช่นกัน รวมทั้งการแต่งตั้งให้ เขายเป็นผู้บัญชาการกองทัพจีนแต่ เพียงอยู่เดียว อย่างไรก็ต้อง ในขั้นตอนสุดท้าย เมื่อเห็นว่า ทั้ง 2 ทำงานร่วมกันไม่ได้ ประธานาธิบดี รูสเวลต์ตัดสินใจยกนายพลสตีลเวล์ออกจากจีน พร้อมกับนั่นได้ส่งนายพลวีคไป เยอร์มาดาร์ง ตำแหน่งแทน ความสัมพันธ์ระหว่างญี่น้ำทหารทั้ง 2 ค่ายก็หวานดินสู่สภาพที่ดีเหมือนเดิม²

บัญชีการศึกษา

เมื่อเข้าไปรู้เห็นกับการสู้รบมากขึ้น สหราชอาณาจักร เริ่มหัน เหตุความสนใจไปสู่กลุ่ม ชาตินิยมกลุ่มใหม่ ซึ่งก็คงไม่ใช่กลุ่มใดนอกจากพรรครคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง 2 มีความ ต้องการที่ต้องกัน นั่นคือ ต่อต้านและขับไล่ญี่ปุ่นออกไปจากจีน³ นอกจากนี้ สหราชอาณาจักรต้อง

¹ Chiang, Soviet Russia in China, p. 81.

² Ibid., p. 82.

³ เหตุผลที่ทำให้สหราชอาณาจักร ประเทศจีนและญี่ปุ่นที่ล้าศกุลได้แก่ ก. ญี่ปุ่นใจต่อว่าเพิร์ล ฮาร์บิร์ก ในวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1941 โดยไม่มี การบอกกล่าว

ก. การรุกรานจีนของญี่ปุ่นทำให้สหราชอาณาจักร เนริกาสูญเสียผลประโยชน์ทางการค้า ซึ่งมีอยู่ค่อนข้างมาก

ค. ภารมการณ์ต่อต้านสหติ เผด็จการในรูปแบบต่าง ๆ ที่กำเนิดและแพร่หลายใน ช่วงศตวรรษที่ 20 รายละเอียดๆ เพิ่มเติม กาญจ โนบบี, อังกฤษ, หน้า 254-257 และ John Gittings, The World and China, 1922-1972, (London, 1974), pp. 67- 68, 126-127.

การพันธมิตรไว้ค่ายช่วย เหลือนักบินสหรุที่ถูกยิงตกโดยเฉพาะทางภาคเหนือของจีน ซึ่งเป็นต้นแบบที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของคอมมิวนิสต์ ความใกล้ชิดกันถึงกับทำให้มีชาวอเมริกันบางคนเรียกร้องให้ทางวอชิงตันให้ความช่วยเหลือพาร์คเชซีพี จัคطاอาวุธ สิ่งของจำเป็น หรือแม้แต่การเข้าร่วมเป็นพันธมิตรด้วย ข้อเสนอเช่นนี้ไม่เป็นสิ่งแปลกละลัดอะไร เพราะในอีก 2-3 ปีต่อมา สหรุโอมีรากที่ทำ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในสนาમรบในยุโรป เมื่อสหรุ อเมริกาให้ความช่วยเหลือแก่กองทัพของสหภาพโซเวียต หรือการช่วยเหลือพาร์คคอมมิวนิสต์ กายได้การนำของนายพลตีโวในยูโกสลาเวีย¹ ใน การสู้กับญี่ปุ่นในเวียดนาม กายได้การบังคับบัญชาของ ไอ.จี.มินท์ อย่างไรก็ต้องในเวียดนามและโดยเฉพาะในจีน สหรุโอมีรากติดข้อจำกัด พันธมิตรที่สำคัญคือเชียง เป็นเหตุให้สหรุโอมีรากไม่สามารถดำเนินการใดอย่างเด็ดขาดที่ความช่วยเหลือที่มีไปถึงพาร์คเชซีพีและคอมมิวนิสต์เวียดนาม (เวียดมินท์) จึงมีไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย

ส่วนรับเน้าก์ต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากมุคคลภายนอก เช่นกัน เนื่องจาก กองกำลังที่มีขนาดใหญ่ของเข้าหาดอาวุธที่ทันสมัย การได้อาวุธใหม่ ๆ มาเสริมก็หมายถึง ประลิทธิภาพของกองทัพ นอกจากนี้ เรายังมองไกลไปถึง เมื่อส่งครามกับญี่ปุ่น เสร็จสิ้นลง ลงรายกาง เมื่อระหว่างพาร์คคอมมิวนิสต์กับกัมมินตึ้งคงจะต้องเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน และถ้าสหรุโอมีรากยังคงให้ความช่วยเหลือแก่กัมมินตึ้งอีก ก็จะไม่เป็นผลดีต่ออย่างไรต่อพาร์ค เชซีพีและต่อจีน ซึ่งคงกับการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ของสหรุโอมีราก² มากไปกว่าที่นั้น หมายความว่า การแยกตัวเป็นอิสระในการปกครองประเทศโดยปราศจากการชี้นำจากสหภาพโซเวียต บทเรียนที่ได้มาจากการสถาลินไม่ค่อยเป็นที่ประทับใจเมามากนัก ซึ่งก็บรรจบหมาย กับสหภาพโซเวียตกำลังประสบกับปัญหาภายในที่จะต้องแก้ไข จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความ

¹ Chiang, Soviet Russia in China, p. 188. และ Gittings, p. 151.

² Gittings, pp. 96-97.

ช่วยเหลืออย่างไรแก่จีนได้ สมรัฐอเมริกาจึงเป็นชาติเดียวที่มาต้องการจะคบหา เป็นพันธมิตรด้วย เหราการช่วยเหลือก็เป็นแบบให้เปล่า และที่สำคัญคือทั้ง 2 ฝ่ายค่าห์กมีนโยบายที่ทรงกันคือการขับไล่ญี่ปุ่น

จากความเป็นไปได้ดังกล่าว ในที่สุดได้มีการพบปะกันอย่างลับ ๆ ระหว่างนายกัม ญ์แทนจากวอชิงตัน โดยใช้เมืองเยนาน¹ เป็นที่นัดพบ การเจรจาระหว่างญ์แทนของวอชิงตัน ซึ่งต่อมาเรียกกันในชื่อ "ญ์แทนติกซี"² มีนายพันโท เครวิต บาร์แรต เป็นหัวหน้า เมื่อเดินทางมาถึงจุดนัดพบในเดือนกรกฎาคม ก.ศ. 1944³ สิ่งที่เข้าพบเห็นเป็นสิ่งแรกและสร้างความประทับใจ เป็นอย่างมากโดยเฉพาะความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของพระองค์ ทุกคนต่างท่องานเพื่อพระองค์โดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัว มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน และทุกคนต่างมีความเกลียดชังในญี่ปุ่นเหมือนกัน มากกว่าสมาชิกพระองค์ก็มีน้อยที่สุดที่พวกเขากลายเห็นมา ซึ่งล้วนแล้วแต่ขาดก้าวสั้นใจ⁴ ข้อมูลนี้ได้รับการยืนยันและเสริมเพิ่มเติมจากบรรดาเหล่านักวินิจฉัยที่ญี่ปุ่นยังคงท่องาก เนื้อและสามารถเลือกอดเข้าไปในดินแดนยึดครองของกองโจรคอมมิวนิสต์ได้ ต่างก็ชุกกันเป็นเสียงเดียวว่าภาพพจน์ของพระองค์ "มั่นคง เป็นที่ยอมรับ" จากคนจนทั้งมวลโดยเฉพาะชาวไร่ชาวนา⁵

¹ เยนานคือศูนย์บัญชาการของพระองค์ซึ่งตั้งแต่ปี ก. ศ. 1937-1947 ตั้งอยู่ในมณฑลชั้นชี ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย

² Gittings, op. cit., pp. 99-104.

³ ญ์แทนติกซี ประจำการอยู่ที่เยนานจนถึงเดือนเมษายน ก.ศ. 1946 และที่บักกิ้ง จนถึงเดือนมีนาคม ก.ศ. 1947 ⁸ วันก่อนที่กองทัพก็มีน้อยที่สุดมาได้ Ibid., p. 135.

⁴ Ibid., p. 130.

⁵ Ibid., pp. 103 และ 117.

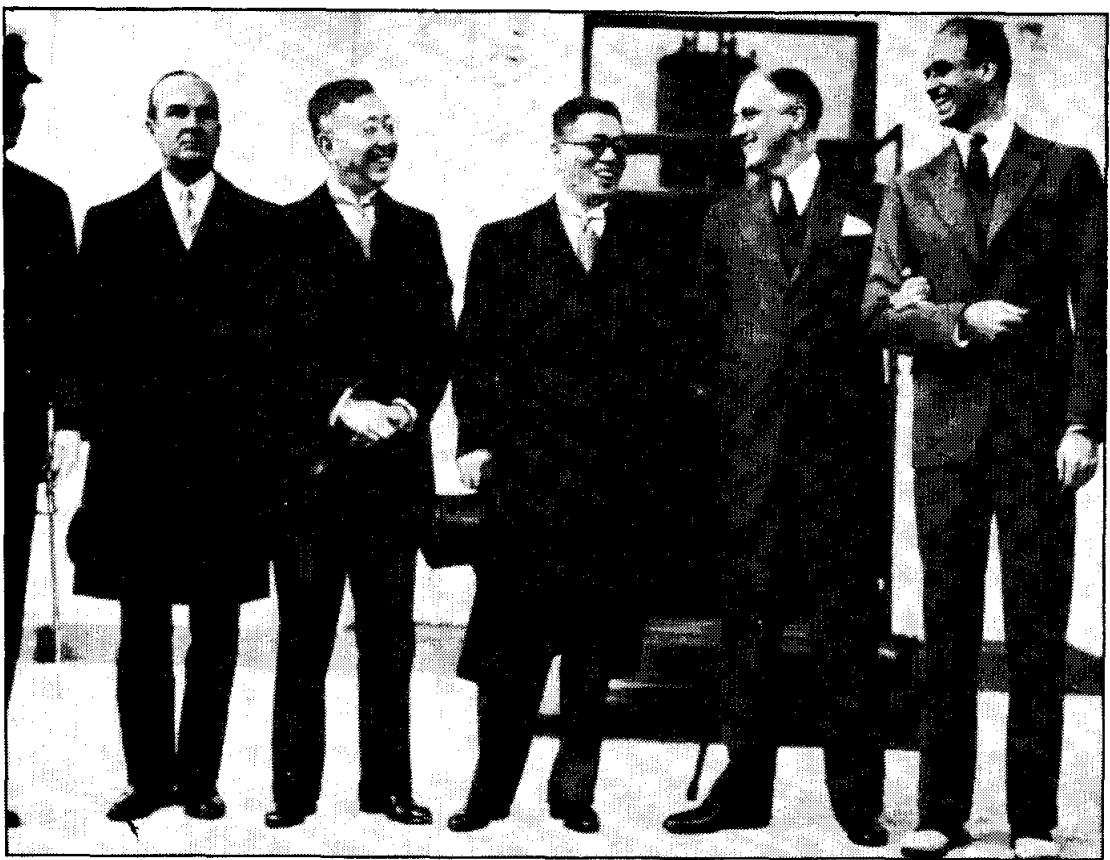
แม้ชื่อ เสียงของพระคริสต์จะ เป็นที่ยอมรับจากคนจีนส่วนใหญ่ แต่ความร่วมมือ ระหว่างห้าง 2 ฝ่ายยังอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก สาเหตุหนึ่งมาจากการความสัมสဉจ์ของฝ่ายสหราชอาณาจักร อเมริกา เพราะการเข้า เป็นพันธมิตรกับพระคริสต์ นั่นหมายถึงจะต้องลงทะเบียนมิตร เก่าคือ เชียง ไป ชีงสหราชก็ไม่อาจทำ เช่นนั้นได้ ประการต่อมา เชียง เป็นผู้นำของรัฐบาลที่ได้อ่านจากมา ด้วยความถูกต้องและ เป็นที่ยอมรับของคนจีนในขณะที่พระคริสต์ไม่ใช่ อีกประการก็คือ กองทัพ เชียงมีอาวุธไบบ์รัสที่ทันสมัยกว่า มีจำนวนผลที่มากกว่า ชีง เพียงพอต่อการใช้ต่อสู้กับญี่ปุ่น และประการสุดท้าย เชียงและภราดรยาคุ่ใจ¹ ของเขาร่างก์เป็นที่รู้จักและนิยมชมชอบในหมู่ชาว อเมริกัน อีกทั้งข่าวที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่มักแต่กล่าวแต่ภาพพจน์ทางบวกของ เชียง เพราะ เป็นพันธมิตรกัน ภาพพจน์ของ เชียง จึง เป็นที่ยอมรับกันว่า เป็น "ผู้นำที่เน้นแข็งและเป็น ที่ยอมรับของชาวจีนทั่วโลก" หรือไม่ก็เป็น "ผู้นำในการต่อต้านการขยายอำนาจของจักรพรรดินิยมญี่ปุ่น" แม้จะมีรายงานของนักการทูตที่เข้าไปสังเกตการณ์และเชียนความความ เป็นจริง แต่ ก็ไม่อาจเปลี่ยนแปลงความเชื่อเดิมได้² นอกจากผู้คนจะไม่เชื่อแล้ว บางครั้งการรายงาน ของนักการทูต เหล่านั้นก็อาจเป็นผลร้ายต่ออาชีพ โดยเฉพาะผู้ที่ซ้อม เสนอแนะให้รัฐบาลช่วย เหลือเมืองที่จะให้แก่ เชียงซึ่ง เป็นการเสีย เปล่ามากกว่า

¹ ภารยาของ เชียง ไค-เชค ชื่อ ชุง ใหม่-หลิง ใหม่-หลิงมีพี่สาว 2 คน คนโสดชื่อ ชุง ไอ่-หลิง เป็นภารยาของ เอช เอช คุง นายธนาคารใหญ่และผู้นำคนหนึ่งของพระคริสต์มินต์ คุณต่อมาชื่อ ชุง ชิง-หลิง แต่งงานกับ ชุน ยัค-เช็น นอกจากนี้ยังมีพี่ชายอีก 1 คน ชื่อ ที วี ชุง เป็นนักการเมืองและอยู่ในตำแหน่งรองลงมาจาก เชียงในพระคริสต์มินต์ ลักษณะนี้เป็นที่รู้จักกันในประเทศจีนและประเทศนานาชาติ ดู Fairbank and Reischauer op.cit., p. 454.

² เหตุผลที่สหราชอาณาจักร เชียง เพราะ เชื่อว่ารัฐบาล เชียง ได้อ่านจากมา อย่างถูกต้อง และถ้าไม่ช่วย เชียง รัฐ เชียร์อาจ เข้ามามีบทบาทในเรื่องตะวันออกได้ ดู Gittings, op.cit., p. 129.

ภาพที่ 79 ชุน ยัค - เข็นกับภารยา

ภาพที่ 80 นาย ที.วี. ชุง รัฐมนตรีกรุงเทพฯ ทรงการคลัง เข้าพบประธานาธิบดีรูสเวลต์

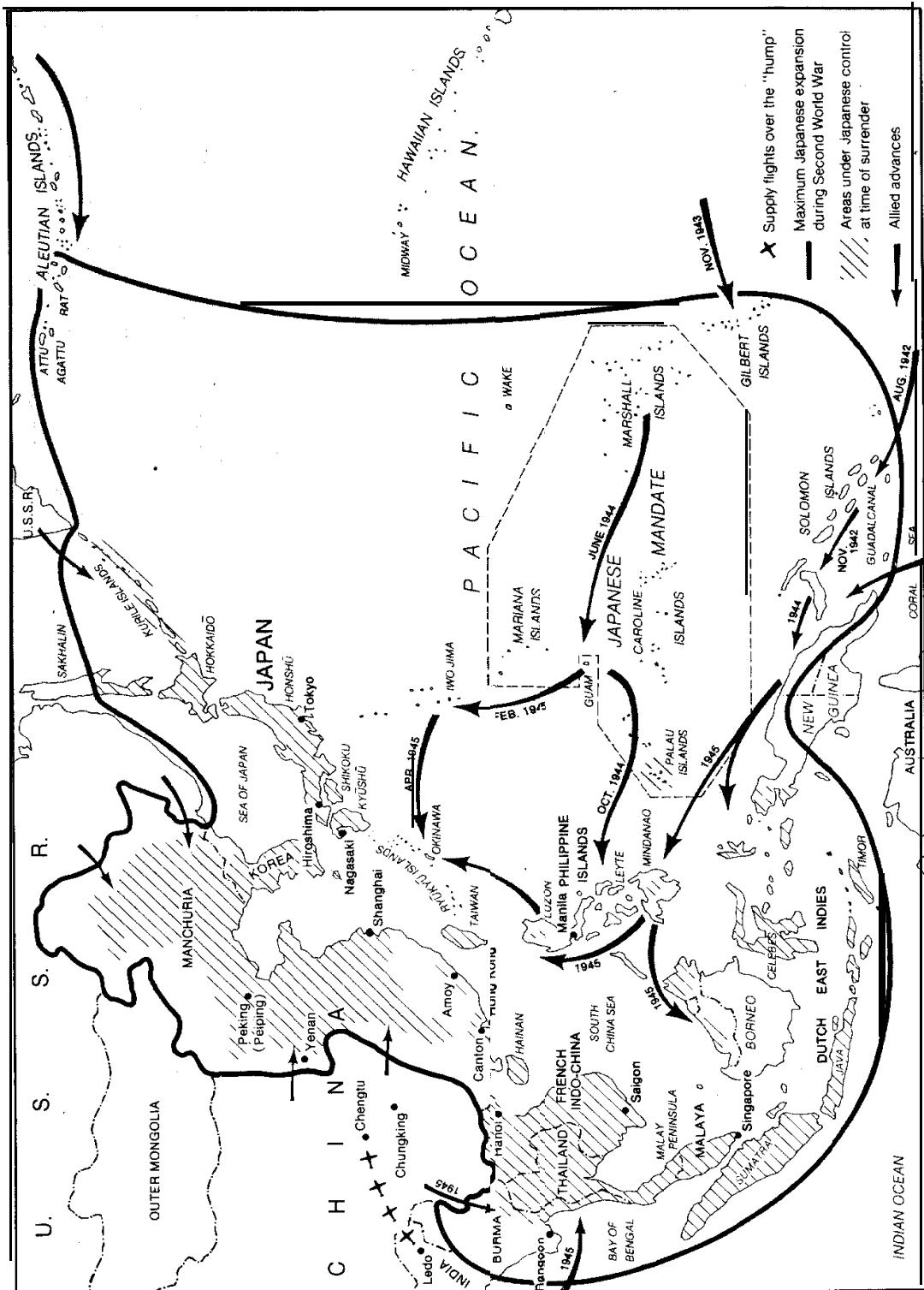
การฝ่ายแพ้ของญี่ปุ่น

สังคมมหาเอเชียติลังอ扬กำไม่มีใครคาดคิด นั่นคือไม่เพียงกี่วันหลังจากที่สหรัฐอเมริกาทึ่งระเบิดปรมาณูอุกแรกลงที่เมืองชิโรจิมาในวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1945 และหลังจากนั้นอีก 2 วัน คือในวันที่ 8 สิงหาคม สมภพโซเวียดaway โอกาสเข้าข้างผู้ชนะด้วยการประกาศสังคมรัฐบาลญี่ปุ่น พร้อมยาตราทัพเข้าสู่แมนจูเรีย โดยอ้างข้อตกลงที่ลงนามไว้ในการประชุมที่เมืองท่าယล็อก¹ เมื่อ 6 เดือนก่อน คือในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1945 สหรัฐทึ่งอุกระเบิดอุกที่ 2 ลงถล่มเมืองนางชาคิในวันที่ 9 สิงหาคม เป็นผลให้ญี่ปุ่นยอมรับอาวุธไม่มีเงื่อนไขในอีก 2-3 วันต่อมา การยอมแพ้ของญี่ปุ่นได้สร้างความชัดเจ้งให้แก่ พระรัชชีพและกบกนิฟท์ทันทีว่า ครรจะเป็นผู้มีอำนาจจริงอาวุธ และ ครรจะมีสิทธิ์เข้าครอบครองดินแดนที่ญี่ปุ่น เศยิครอองอยู่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของประเทศไทย

เพื่อยุติมฤคทั้งปวง และเพื่อการรวมประเทศโดยสันติความแนบทางประชาธิปไตย ราชชีพลั่นนายพลจור์จ ชี มาร์แซล (ค.ศ. 1880-1959) เดินทางมาจีนในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1945 เพื่อเป็นตัวแทนล้วนตัวของประธานาธิบดีทรูส์เวย์ (ค.ศ. 1884-1972) ผู้ซึ่งมีแนวโน้มบายต่อจีน เช่นเดียวกับอดีตประธานาธิบดีรูส์ เวลต์ (ค.ศ. 1882-1945) และก็เป็นนโยบายที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะในช่วงหลังสังคมรัฐบาล นั่นคือต้องการให้จีนที่มีสหรัฐอเมริกาหนุนหลัง เป็นรัฐบาลที่เข้มแข็ง เป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายสหรัฐอเมริกาจึงจำเป็นต้องทำทุกอย่าง เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ดังนั้น เมื่อนายพลมาร์แซลเดินทางมาถึง คำสั่งที่ได้รับมาก็คือพยายามรักษาสันติภาพอันดีงามของจีนทั้ง 2 ดังที่เคยมีมาโดยเฉพาะในช่วงสังคมรัฐบาลญี่ปุ่น รวมทั้งต้องยอมรับความคิดที่แตกต่างกันของทั้ง 2 ฝ่าย²

¹ เมืองท่าแห่งหนึ่งในทะเลค่า เป็นสถานที่ประชุมของญี่ปุ่นสำหรับพันธมิตร 3 ท่าน ได้แก่ ประธานาธิบดีรูส์ เวลต์ สตาลิน และนายกรัฐมนตรี เชอร์ชิลล์ สาระสำคัญของสนธิสัญญา @ Hsu, Readings in Modern, pp. 514-515.

²Gittings, op.cit., p. 129.

ภาพที่ 81 สังคาร์มในแบบพิเศษ

นโยบายตั้งกล่าว เมื่อในส่วนรวมแล้วไม่มีใครเชื่อว่าจะเป็นจริงได้ในทางปฏิบัติ แต่จากการที่ทั้ง 2 ฝ่ายยังขยາตในสังคมที่ผ่านมาอีกทั้งยังไม่ต้องการก่อสังคมใหม่ จึงอาจเห็นใจต้องยอมรับแผนที่นายพลมาร์แซลกำหนด แต่ในขณะเดียวกัน จินทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็ฉกฉวยโอกาสเพื่อความได้เปรียบ ทั้งนี้ในกรอบที่สหรัฐอเมริกาชี้ดไว้ ควบคู่ไปกับการดำเนินตามแผนการรวมจินทั้ง 2 ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยสันติของสหรัฐอเมริกา

การเดินทางมาจีนของนายพลมาร์แซลในฐานะตัวแทนของสหรัฐอเมริกาในครั้งนี้ นับว่าโชคครัยข้างพ่อสมควร ความโชคครัยนี้สาเหตุหนึ่งเกิดมาจากการไม่แน่นอนในการกำหนดนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา กล่าวคือคำสั่งที่เขาได้รับมาต้องให้มาเป็นตัวกลาง เจรจาใกล้ เกลี่ย เพื่อยุติข้อขัดแย้งของจีนทั้ง 2 ฝ่ายโดยสันติ ความสำเร็จหรือความเป็นไปได้ในเรื่องนี้ส่วนหนึ่งจึงอยู่ที่ความสามารถของเขาว่าจะทำให้จีนทั้ง 2 ฝ่ายเชื่อว่า สหรัฐอเมริกาจะไม่เข้าช้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือวางแผนตัว เป็นกลาง และยินดีที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเท่าเทียมกันทราบเท่าที่ถูกกรอบภูมิปัญญาตามนโยบายของสหรัฐอเมริกา แต่ในความเป็นจริงสหรัฐอเมริกาปฏิบัติต่อรัฐบาลจีนหรืออีกนัยหนึ่ง เชียง ไค-เชค เสมือนเป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดด้วยการจัดส่งความช่วยเหลือทางการทหาร เป็นอย่างดี¹ นอกจากนี้สหรัฐอเมริกายังทำทุกวิถีทาง เพื่อไม่ให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้เปรียบโดยเฉพาะทางด้านอาวุธ火器 ด้วยการส่งให้ญี่ปุ่นตั้งอยู่ในที่มั่น แล้วรอจนกว่ากำลังของกึกมินตั้ง เดินทางเข้า เนื้อ² เมืองนั้นจึงจะมีการส่งมอบอาวุธกัน รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศแก่กองกำลังกึกมินตั้ง เพื่อเดินทางไปยังดินแดนที่เคยเป็นเขตยึดครองของญี่ปุ่นทางภาคกลางและภาคเหนือของประเทศไทยได้อย่างรวดเร็วและก่อนที่คอมมิวนิสต์จะไป

¹Ibid., p. 131.

²Ibid., p. 148.

ถึง¹ ชีงนับว่า เป็นผลต่อ ก็มินตึ่ง เป็นอย่างมาก ล้วนกองกำลังของคอมมิวนิสต์แม้จะดึงกองกำลังอยู่ในบริเวณใกล้เคียง แต่ก็ไม่สามารถเดินทางไปยังพื้นที่ดังกล่าวได้ทันท่วงที่ ทั้งนี้เนื่องจากต้องเดินทางด้วย เท้า หรือเมื่อไบถึงก็พบกับกองกำลังนาวิกโยธินของสหรัฐอเมริกา ที่ล่วงมาขึ้นครองเพื่อก็มินตึ่งล่วงหน้าแล้ว ดังนั้น เมื่อนายพลมาร์แซล เดินทางมาถึงจีนในปลายปี ค.ศ. 1945 ภาพที่เข้าเห็นก็คือสหรัฐอเมริกาเข้าไปพัวพันอย่าง เต็มตัวในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ในจีน และสถานการณ์นั้นมองดูได้ว่าฝ่ายสหรัฐอเมริกาเป็นฝ่ายได้เบรียบ พื้นที่ภาคเหนือมีกองกำลังนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกากว่า 35,000 คน ประจำการอยู่² ในกองทัพ ก็มินตึ่งก็ยังมีบริษัททางทหารประจำการอยู่ อารยธรรมโดยบกรรษ์ถูกกลั่นมาโดยสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้เอง ความพยายามของนายพลมาร์แซลที่จะ เปิดเจรจาภัมพ์ฝ่ายคอมมิวนิสต์ด้วยการแสดงว่าตนนั้น เป็นกลางไม่ เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจึงไม่ประสมความสำเร็จ และเป็นที่ไม่ไว้วางใจแก่สู่เจ้าตัว ซึ่งก็ทรงกับข้อความในบันทึกของ เชียง

ฝ่ายรัฐ เชียก์มีล้วนในความลับ เหลวครังนี้ด้วย กล่าวคือในช่วงต้นปี ค.ศ. 1945 หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ก่อนที่สหรัฐอเมริกาจะสามารถผลิตระเบิดปรมาณูขึ้นมาใช้ได้ เป็นผลลัพธ์ เชียง ได้เคยขอร้องให้ผู้นำรัฐ เชียก์ส่งกำลัง เข้ามาช่วยโดยเฉพาะในการรับขั้นสุดท้าย กับญี่ปุ่น ต่อมากล่าวใช้เวiyดประกาศลงความกับญี่ปุ่นในวันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ซึ่งๆ

¹ โจว เอ็น-ไอล เคยบรรยายต่อนายพลวิค ไนเยอร์ ในเดือนพฤษจิกายน ค.ศ. 1945 ว่า สหรัฐอเมริกาประกาศตัวเป็นกลาง แต่ในขณะเดียวกันยัง เห็นหมาทของสหรัฐอเมริกาต่อญี่ปุ่นอยู่ใน เช่น การขนส่งทหารก็มินตึ่งไปยังพื้นที่ล้อแผลม และการประวิงเวลาปลดอาญาญี่ปุ่น นัยหนึ่งก็คือสหรัฐอเมริกายังคงแทรกแซงกิจการภายในอยู่ อ้างใน Gittings, Ibid., p. 117. และ 132. อ Chiang, Russia in, pp. 101-102.

²Gittings, p. 117.

ตามวันที่นั้นแล้วคือได้ว่า ก็ลอกคล้องกับคำสัญญาที่สถาlinให้ไว้แก่สหรัฐอเมริกา ตามสนธิสัญญา
ยัลต้า แต่ถ้าพิจารณาตามความเป็นจริงการประกาศสงครามของรัสเซีย เป็นการบีบบาก
หลังจากที่สหรัฐอเมริกาทึ่งระเบิดปรมาณูลูกแรกลงอิหริจีมาแล้ว เป็นเวลา 2 วัน จึงไม่มีความ
จำเป็นใด ๆ ที่จะต้องพึงพากองกำลังของรัสเซียอีกต่อไป แต่การประกาศสงครามกับญี่ปุ่นทำ
ให้กองกำลังรัสเซียสามารถเดินทัพเข้ายึดครองแมนจูเรีย อันเป็นศูนย์กลางความเจริญทาง
ด้านอุดสาทธกรรมของจีนได้อย่างง่ายดาย โดยผลเปลี่ยนกับความสูญเสียเพียงเล็กน้อย

การเข้ายึดแมนจูเรียของรัสเซียให้ผลต่ำกว่าคาด แม้จะไม่น่ากันก็ตาม
กล่าวคือทหารรัสเซียได้รับคำสั่งให้อุณหภูมิให้กองกำลังซึชิพิภัยได้การนำของนายพลลิน
เปี้ยวเดินทางเข้าแมนจูเรียได้โดยเสร็จ พร้อม ๆ กับยินยอมให้มีการใช้พาหนะ เชื่อร่วมทั้ง
การเกณฑ์ชาวบ้านท้องถิ่นเข้า เสริมกำลังของกองทัพ อย่างไรก็ตี สถาlinหาได้ให้ความ
สนใจในการดำเนินงานของพระรัชชีพมากไปกว่าผลประโยชน์ของรัสเซียในแมนจูเรียไม่
ทั้งนี้ เพราะแมนจูเรียมีความสำคัญต่อรัสเซียโดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยชน์จากเครื่องจักรกล
ที่ญี่ปุ่นทิ้งไว้ ซึ่งรัสเซียอาจนำกลับไปและใช้ในการเสริมสร้างพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศ
อีกทั้งใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองต่อรองกับญี่ปุ่นตึ่งในกิจกรรมบางอย่าง ความช่วยเหลือ
ของรัสเซียต่อพระรัชชีพจึงมีค่อนข้างจำกัด คืออุณหภูมิให้เดินทางเข้าไปในแมนจูเรียและ
ยินยอมให้เข้ายึดอาวุธยุทโธนกรณ์บางส่วนจากญี่ปุ่นได้เท่านั้น¹ อีกประการหนึ่ง สถาlin
ไม่เคยหวังว่าคอมมิวนิสต์จะสามารถแย่งดินแดนจากพระรัชชีพตึ่งได้ในระยะเวลาอันสั้น²
จึงไม่เห็นถึงความสำคัญที่จะต้องลงมือกระทำการอย่างใด เพื่อให้บรรลุถึง เป้าหมาย เช่นว่านั้น

¹ Gittings, p. 149.

² หลิน เปี้ยว ว่า รัสเซียทำลายอาวุธหนักที่ญี่ปุ่นทิ้งไว้ และ เก็บความสามารถ
ที่รัสเซียจะนำกลับประเทศได้ อ้างใน Gittings, p. 149, และ Chiang
Russia in, p. 118.

³ Gittings, p. 148, แต่ต่อมาให้การสนับสนุนกองทัพซึชิพิเข้ายึดอันจับครอง
จากเชียง ໄค-เชค ดู Gittings, pp. 151-152.

หรือเพื่อเป็นการเอาใจซีพิในสิ่งที่เขากิดว่าซั่งไม่มีทางเป็นไปได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับความคิดของซีพิที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพราะญี่ปุ่นนำซีพิยังไม่ได้พบเห็นกับพฤติกรรมที่ไว้เน้นความของรัสเซียในคราวเข้ารีอ่อน เครื่องจักรกล จากแนวๆ เรียในช่วงฤดูหนาวของปี ค.ศ. 1945-1946

มาในวันที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 1945 สมภพโซเวียตได้ลงนามในสนธิสัญญาภัย เชียง คือสนธิสัญญา ว่าด้วยมิตรภาพและความร่วมมือ¹ ในสนธิสัญญาฉบับนี้ เชียงอนุญาตให้สตาลิน เข้าไปใช้ฐานทัพ เรือที่ปอร์ต อาร์เตอร์ ซึ่งอยู่ทางภาคใต้ของแนวๆ เรียในบริเวณความลุ่มทรัพยากรุ่งได้ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากท่าเรือพาลิช์ที่ปอร์ต ดาเลียน ได้บางส่วน ซึ่งต้องได้ตกเป็นของรัสเซียทั้งหมด นอกจากนี้ยังให้สิทธิรัสเซียเข้าควบคุมเส้นทางรถไฟสายแนวๆ เรียอัน เป็นสายที่สำคัญของจีนอิกบานาตอน เช่นกัน และเพื่อเป็นการตอบแทนแก่เชียง สตาลินประกาศให้การยอมรับรัฐบาล เชียงว่า เป็นรัฐบาลที่ถูกต้องรัฐบาลเดียวของจีน พร้อมทั้งสัญญาว่าจะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนรัฐบาล เชียงแต่เพียงรัฐบาลเดียวตลอดไป²

เพียงไม่กี่เดือนภายหลังที่ญี่ปุ่นวางอาวุธ ความขัดแย้งระหว่างพระองค์กับินตั้ง กับพระองค์ซีพิ ก็เริ่มคืบคล้องหนึ่งแม้จะยังไม่รุนแรงนักก็ตาม ส่วนมากเป็นเพียงการโต้เถียง กันถึงสิทธิอันชอบธรรมในการเข้ายึดครองพื้นที่หนึ่งที่ได้โดยเฉพาะผลของการโต้เถียงน้ำไปสู่ข้อตกลงใหม่ นั่นคือก็มินตั้งได้สิทธิครอบครอง เมืองใหญ่ ๆ 2 ข้างฝั่งแม่น้ำแยงซี รวมทั้งเส้นทางคมนาคมติดต่อกัน เมืองนั้น ๆ ส่วนพื้นที่ทางภาคเหนือโดยเฉพาะเหนือจากลุ่มแม่น้ำเหลืองขึ้นไป แบ่งกันระหว่างก็มินตั้งและพระองค์ซีพิ โดยก็มินตั้งมีสิทธิเหนือเมืองลำศักย์ ๆ

¹Hsu, Readings in Modern, pp. 516-517. จีนกับรัสเซียลงนามในสนธิสัญญาที่สำคัญ 3 ฉบับด้วยกัน ฉบับแรกในปี ค.ศ. 1924 ฉบับที่ 2 ว่าด้วยการไม่รุกรานกัน ปี ค.ศ. 1937 และฉบับสุดท้ายคือสนธิสัญญาที่ลงนามกันในปี ค.ศ. 1945

²Chiang, Soviet Russia in China, p. 157.

²Chiang, Soviet Russia in China, p. 93.

ส่วนพระรัชชีพิคุณคุณพื้นที่ร้อนนอกและรวมทั้งในชนบท สำหรับในเมืองเรียบงักนราห์ว่าง
รัล เชียกับพระรัชชีพิ โดยรัล เชียได้ เมืองสำศัญ ๆ ใน ส่วนตามชนบท เป็นของพระรัชชีพิ
การอ้างสิทธิยิ่คครองของรัล เชียนี เองที่เกิด เป็นปัญหาต่อไปว่า เมื่อรัล เชียจากไปแล้ว ใคร
จะเป็นผู้มีสิทธิ เข้าครอบครองพื้นที่นั้นแทน ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็เตรียมพร้อมที่จะ เข้าประทัด
ประหารกัน และทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็มีอาวุธที่ยืดมาได้จากญี่ปุ่น และรวมทั้งทหารญี่ปุ่นที่เข้าร่วม
ในกองทัพของทั้ง 2 ฝ่าย ภายหลังจากที่ได้วางอาวุธไปแล้วครั้งหนึ่ง

สหภาพโซเวียต เคยให้คำมั่นสัญญาที่จะถอนกำลังทั้งหมดจากเมืองเรียกวายใน
วันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1945 อย่างไรก็ตี เชียงพบว่าผู้นำรัล เชียหาได้มีความจริงใจต่อ
กันมินตึ่งโดย เนพาการยินยอมให้กองทัพ เชียง เข้าสู่พื้นที่ยิ่คครองของรัล เชียก่อนการถอน
กำลังออกไม่ได้ ดังนั้นทุกครั้งที่กองทัพก็มินตึ่ง เดินทางมาถึงจะพบว่าดินแดนนั้นคงอยู่ใน
ความยิ่คครองของซีพิไปแล้ว¹ เมื่อกร้องเรียน สถาลินยืนข้อ เสนอใหม่ว่ายินดีจะ เลื่อน
การถอนทหารออกไปถ้า เชียงร้องขอ ทั้งนี้เพื่อให้เวลาในการ เตรียมตัวให้พร้อมที่จะเดินทาง
เข้ายิ่คครองพื้นที่ทันทีที่กองทัพรัล เชียถอนออกไป เชียงยืนคำขอโดยให้เลื่อนไปเป็นวันที่ 3
มกราคม ค.ศ. 1946 และต่อมาเมื่อการ เลื่อนไปอีก เป็นวันที่ 1 ฤกษาพันธ์ ปีเดียวกัน

เชียง เชื่อว่าการคงกำลังทหารรัล เชียไว้ในเมืองเรียกคงจะช่วยชัดขาดไม่ให้
กำลังคอมมิวนิสต์ เข้ายึด เมืองสำศัญ ๆ ได้ง่ายขึ้น ความ เชื่อของ เชียงดูแล้วก็มีเหตุผล เพราะ
กองกำลังคอมมิวนิสต์จะบุกยึดการอย่างไรไม่ได้สักคราถ้ารัล เชียยังคงอยู่และชัดขาดว่างการ
ดำเนินการ เช่นนั้น นอกจ้านี้ เชียงยังศึกว่า ด้วยข้อตกลงกับรัล เชียคงจะช่วยให้กำลัง
ก็มินตึ่งพร้อมที่จะเคลื่อน เข้าพื้นที่ยิ่คครองได้ทันทีที่รัล เชียถอนกำลังและก่อนที่ซีพิจะพร้อม
ความศึกนี้แสดงให้เห็นถึงการมองโลกในแง่ตี ก dein ไปโดย เนพา ในอุดมการณ์ขันพื้นฐานของ
องค์การคอมมิวนิสต์สากล ความ เนื้าใจผิดนี้ส่วนหนึ่ง เกิดมาจากการไม่รู้เท่าทันของ เชียง

¹ Gittings, op. cit., p. 149.

และอีกส่วน มาจากคำแนะนำของบรรดาที่ปรึกษาชาวอเมริกัน ที่วิเคราะห์ว่าพระรัค คอมมิวนิสต์จีนและพระรัคคอมมิวนิสต์รัสเซีย มีความการณ์ที่แตกต่างกัน¹ จึงถือปฏิบัติต่อ คอมมิวนิสต์รัสเซียและคอมมิวนิสต์จีน เหมือนหนึ่ง เป็นองค์กรเอกเทศ และมีผลประโยชน์ ที่ต่างกัน ซึ่ง เป็นการขัดต่อความ เป็นจริงที่ผู้ที่นับถือสหินี้ เชื่อว่าองค์การของ เขายังเป็น องค์การสากล มีความสมัครสมานสามัคคีกันดุจพื้นทองที่ไม่มีวันจะแตกแยกออกจากกันได้ ออย่างน้อยก็ช้า เวลาหนึ่ง

ในที่สุครัสเซียได้พิสูจน์ให้เห็นในข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่ง เชียง เรียกว่า "เมืองกรุงจันทร์ ใหม่ของรัสเซีย"² เชียงไม่ได้รับการร่วมมือดังที่หวังไว้ กล่าวคือ แม้กองทัพ เชียงจะได้รับอนุญาตให้ เคลื่อน เข้า เมืองลำปาง ๆ ที่รัสเซียตัวไวด้วย ก่อนที่กองทัพ รัสเซียจะถอนกำลังไป³ แต่ก็ เมน เพียงส่วนน้อยไม่เท่ากับปริมาณที่ เชียงต้องการ นอก จากนี้ รัสเซียยังถือโอกาสขยาย เวลาการถอนกำลังออกไปตามอั่งเงาใจ⁴ และกว่าการ ถอนกำลังจะแล้วเสร็จกันแน่ไปถึงวันที่ ๓ พฤษภาคม ค.ศ. 1946 ทั้งนี้ก็เพื่อรอให้กำลัง ของเชีชิพาร์อมและเข้ายึด เมืองลำปาง ๆ ไว้⁵ ก่อนที่กองทัพก็มินตั่งจะเดินทางไปถึง ออย่างไรก็ต้องจากไปของรัสเซีย ยกเว้นที่ปอร์ต อาร์ เออร์ และปอร์ต คาเรียน ทำให้ การ เผชิญหน้ากันระหว่าง ก็มินตั่งและเชีชิพี เริ่มขุนแรงยิ่งขึ้น

¹ Ibid., p. 151.

² Chi ang, Soviet Russia, p. 89.

³ Ibid., pp. 97-98.

⁴ จากวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ไปเป็น มีนาคม ค.ศ. 1946 ถ. Gupte, op. cit., p. 286.

⁵ เพียง ๔๑ วัน กองกำลังเชีชิพี เข้ายึด เมืองต่าง ๆ ทางภาคเหนือได้ถึง zoo เมืองถู Chi ang, Soviet Russia, p. 96.

และถึงเม็ว่าข้อตกลงหยุดยิงของทั้ง 2 ฝ่ายจะยังมีผลใช้มังคบอยู่ แต่ก็หาได้มีผลในทางปฏิบัติอย่างใดไม่ สาเหตุที่สำคัญมีประการหนึ่งได้แก่ความไม่จริงใจของทั้ง 2 ฝ่าย สาเหตุอีกประการหนึ่งมาจากการขัดกันในหลักการที่สำคัญ 2 ประการด้วยกัน ประการแรกมาจากการข้อความในสนธิสัญญาส่วนหนึ่งที่มาจากจุดประสงค์ที่ต้องการป้องกันไม่ให้ก็มินตั้งใช้กำลังยึดคืนแคนในครอบครองของซีซีพี ทั้งนี้โดยให้ประกาศว่าดินแดนอันชอบธรรมของพระรัชชีซีพี ในขณะเดียวกันข้อความในสัญญาได้กล่าวถึงฐานะของรัฐบาลเชียง ไค-เชค ว่า เป็นรัฐบาลที่ถูกต้องแต่เพียงรัฐบาลเดียวแห่งสาธารณรัฐจีน¹ พร้อมกับห้ามไม่ให้กองกำลังซีซีพี เข้าไปใกล้เส้นทางคมนาคมที่อยู่ภายใต้การดูแลของก็มินตั้ง จากหลักการที่ขัดกันและถึงเม็ว่าทั้ง 2 ฝ่ายจะมีความจริงใจกันอย่างไรก็ตาม ก็คงเป็นภารายแก่ที่จะกันไม่ให้ กองทัพเชียง เดินทางผ่านดินแดนในครอบครองของซีซีพี เพื่อไปยังพื้นที่ของก็มินตั้งในอีก ภูมิภาคหนึ่ง

นอกจากลงนามในสัญญาหยุดยิงในวันที่ 10 มกราคม ค.ศ. 1946² และมีผลใช้มังคบอีก 3 วันต่อมา ที่ลงนามกัน เพราะความจำเป็นของทั้ง 2 ฝ่ายแล้วยังมีการลงนามในสักขีพยานเดียวกันทั้งนี้ เพื่อเป็นการเอาใจนายพลมาร์แซล์กมีช์น เห็นเดียวกัน และก็เห็นอนกับการลงนามในสัญญาก่อนหน้านั้นคือ ทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็ไม่มีความตั้งใจที่จะรักษาคำมั่นสัญญา นั้นไว อีกทั้งในข้อตกลง เองก็ไม่มีทางที่จะบรรลุผลได้ในความเป็นจริง กล่าวคือในวันที่ 25 ฤกษ์กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946 มีการลงนามในข้อตกลงลดกำลังรบ โดยให้ก็มินตั้งมีกำลังรบได้ไม่เกิน 90 กองพล และในแต่ละกองพลจะมีกำลังได้ไม่เกิน 14,000 คน ส่วนกองกำลังคอมมิวนิสต์จะมีได้ไม่เกิน 18 กองพล (อัตราส่วน 5 : 1)³ ข้อตกลงนี้ถือเหมือนว่า เชียง

¹ Ibid., p. 93.

² Ibid., pp. 110-111.

³ Thornton, op.cit., p. 189.

เป็นฝ่ายได้เบรียบโดยอุจากจำนวนกองกำลังที่ได้รับการจัดสรร แต่ความความ เป็นจริงแล้ว กองกำลังพลที่มากกว่าของ เชียงส่วนหนึ่ง เป็นกองกำลังที่ไร้ประสิทธิภาพ ขาดระเบียบ วินัย จึงทำประโภชันแต่อย่างไรคือ เชียงไม่ แม้เชียงจะปลดประจากองกำลัง เหล่านั้นลง เสียบังก์จะไม่ทำให้เชียงอ่อนแอลงกลับทำให้กองทัพของ เชียง เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะ เชียงยังได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาอยู่ แต่สำหรับชีชีพแล้วคงกันข้าม การเจรจาลดกำลังรบมีจุดประสงค์เพื่อยุติการสู้รบทั่วประเทศนี้ และใช้เวลาที่ว่าง เว้นจาก การรบ เพื่อเสริมสร้างกองกำลังใหม่ การเจรจาจึงเป็นแต่เพียงละครที่ทั้ง 2 ฝ่ายแสดง เพื่อ ความสนุกสนานมากกว่าที่จะให้มีผลบังคับอย่างจริงจัง ในวันที่ 6 มิถุนายน ค.ศ. 1946 เชียงออกคำสั่งหยุดยิงอีก เป็นครั้งที่ 2 การหยุดยิงครั้งนี้ เชียงกล่าวว่ามีแต่กองทัพของ เขายา เท่านั้นที่ปฏิบัติตามสัญญา¹

ในขณะเดียวกัน พระครูก็มินตั้ง ได้ข้อความการทำงานของคณะกรรมการธิการ ที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหยุดยิง² ที่ลงนามกันในเดือนมกราคม ค.ศ. 1946 โดยมีตัวแทน จาก 3 ฝ่าย ประกอบด้วยผู้แทนจากสหรัฐอเมริกา ก็มินตั้ง และจากพระครูชีชีพฝ่ายละ 1 คน เท่ากัน คอยกุ้แต่ให้การหยุดยิง เป็นผลในทางปฏิบัติ แต่ เมื่อคณะสัง เกตการณ์หยุดยิง ตั้งกล่าวว่าตนสืบแสดง เจตนาจะนำข้อ เข้าไปสัง เกตการณ์การหยุดยิงในแม่น้ำเรียอัน เป็น พื้นที่ที่ล่อแหลมและอยู่ในขอบเขตข้อตกลงกับได้รับคำยินยอมจากตัวแทนก็มินตั้งที่อยู่ในพื้นที่ อยู่ บัญหาของ เรื่องนี้อยู่ที่ความได้เบรียบ เสีย เบรียบมากกว่าอย่างอื่น ก็มินตั้ง เห็นว่า การหยุดยิงและสภาพความสงบศึกนั้นผู้ได้เบรียบจากการณ์นี้ เท่านั้นจะ เป็นของพระครูชีชีพ³ มากกว่าที่จะยกไปแก่พระครูก็มินตั้ง ทั้งนี้ เนื่องจากการยอมแพ้และวางแผนอาชุชของผู้บุญ

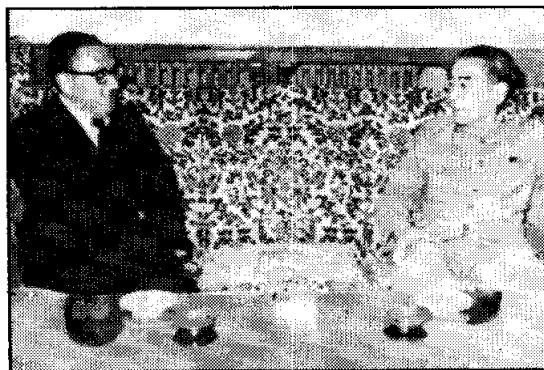
¹ Chiang, Soviet Russia, pp. 117, 124.

² ผู้แทนที่เข้าประชุมในการเจรจาหยุดยิงครั้งที่ 1 ได้แก่ นายพลจור์จ มาเรนเซล นายชาง ซี ชุง และนายโจว เออน-ไอล

³ Chiang, Soviet Russia, p. 117.

ภาพที่ 82 ใจ เอน-ไอล ผู้แทนกัมพูชาดัง ภาพที่ 83 ใจ เอน-ไอล กับนายคิลชิง เจอร์ กับนายพลมาრ์แซล

ภาพที่ 84 ใจ เอน-ไอล ที่เจนีวา

ทำให้อิทธิพลของคอมมิวนิสต์เด่นมากในบริเวณเหล่านี้ ถ้าปล่อย เวลาให้ยาวนานอีกไปอีก จะทำให้คอมมิวนิสต์สร้างอิทธิพลเหนือชาวพื้นเมือง ทำการปฏิรูปและพัฒนาการเมือง ไปตามแนวทางของพระรัตน์ ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การจัดตั้งองค์กรมวลชนที่มีประสิทธิภาพขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าไม่ต้องการให้พระรัตน์เป็นของพระรัตน์ก็ต้องต่อต้าน การทุบตันจึงเป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ในทางตรงกันข้ามในพื้นที่ที่ตกเป็นของพระรัตน์ก็มีแต่ รัฐบาลเชียงไม่สามารถดำเนินการทางการเมืองเพื่อช่วยชิงมวลชนได้เท่ากับฝ่ายคอมมิวนิสต์ และมีแนวโน้มของความเสื่อมถอยทุกขั้นตอน เวลา ซึ่งตรงกับรายงานของนักการทูตชาวอเมริกันผู้หนึ่งที่กล่าวถึง พฤติกรรมของผู้นำก็มีแต่ ที่ถูกล่ำ เข้าไปในแนวนี้เรีย เพื่อช่วยชิงมวลชน และความเกลียดชังที่เพิ่มขึ้น เป็นทวีประหว่างผู้ปกครองที่มาจากการได้กับผู้ถูกปกครองทางภาคเหนือไว้ดังนี้ ว่า “ผู้นำก็มีแต่ ทั้งทั้งฝ่ายนริหารและฝ่ายทหาร ปกครองชาวพื้นเมือง เสมือนหนึ่ง เป็นผู้ชนะ ประพฤติตัวเป็นศักดินา มีการจัดอิรழ្យรั้งหลัง ร่วมมือกับข้าราชการท้องถิ่นบางคน ประพฤติมิตร ศึกธรรมอันดีงาม สร้างความเกลียดชังและความเคียดแค้น เป็นอย่างมากให้แก่ชาวพื้นเมืองมากพอที่พวกเขาก็จะจับอาชญาชีนต่อสู้กับ เวลาที่อ่อนวย”¹

คอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของหลิน เปี้ยฯ เมื่อเดินทางมาถึงแนวนี้เรียในปี ค.ศ. 1945 ความเป็นคนแบบหน้าท่าให้เข้าได้รับการต้อนรับอย่างเย็นชาไม่แตกต่างไปจากเมื่อคราวที่พระรัตน์ก็มีแต่ เดินทางมาถึง แต่ด้วยกลยุทธ์ วิธีการช่วยชิงประชาชน เพียง 2 ปี ให้หลัง กองทัพคอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของหลิน เปี้ยฯ สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับคนในท้องถิ่น ชักจูงคน เข้าร่วมขบวนการ เพิ่มขึ้นตามลำดับตามหลักฐานว่ามีมากถึง 150,000 คน²

‘John S. Service and John Paton Davies, "U. S. Foreign Service Officer Reports", in China Yesterday and Today, pp. 299-303.

¹ Thornton, op. cit., p. 181.

ความสำเร็จและความล้มเหลวที่ปรากฏให้เห็น เป็นเหตุให้ทั้ง 2 ฝ่ายต่างลงความเห็นว่า ถ้าหากมีการปฏิบัติตามสนธิสัญญา ฝ่ายเชียงจะเป็นผู้เสียเปรียบ ส่วนฝ่ายคอมมิวนิสต์จะเป็นผู้ได้เปรียบ เชียงจึงจำต้องดำเนินเกณฑ์เพื่อไม่ให้คอมมิวนิสต์รวมตัวกันติด ในขณะเดียวกันทางฝ่ายคอมมิวนิสต์พยายามประวิงเวลา เพื่อสร้างความพร้อมอย่างไรก็ได้ การดำเนินแผนทางการรุกรังหำให้บุคคลภายนอกมองว่า ฝ่ายเชียงเป็นฝ่ายที่กระหายลังครามและไม่ต้องตัดสินปัญหาโดยสันติวิธี

การละเมิดข้อตกลงแต่ละครั้งทำให้เกิดการสู้รบที่อยู่ครั้งโดยเฉพาะในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ค.ศ. 1946¹ แม้ทรัมป์ เมริกาจะพยายามใช้วิธีการทางการทุกเฝ้าไปสำเร็จ ในที่สุดในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1946 ข้อตกลงการหยุดยิงก็ล้มเหลวลงอย่างสิ้นเชิง การสู้รบแบบอย่างที่ปรากฏในช่วงเวลาญี่ปุ่นเข้าโจมตีจีนในปี ค.ศ. 1937 ก็เกิดขึ้น แต่ในครั้งนี้มีกองทัพกึมิณตึ้ง เป็นฝ่ายรุกราน ยึดได้เมืองลำดัญต่าง ๆ ทางเหนือคืนจากซีซีพีได้อย่างง่ายดาย และในที่สุดในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1947² เยนาณฐานลำดัญทางทหารและเมืองหลวงของซีซีพีตกเป็นของกึมันตึ้ง อย่างไรก็ได้ การสู้รบก็ยังคงดำเนินต่อไปโดยวิธีการจารยุทธ์ วิธีการสู้รบที่ณดและใช้มาเป็นเวลาช้านานของซีซีพี

ชัยชนะที่มีแต่ละครั้งทำให้กึมันตึ้งเชื่อว่า ภัยจากคอมมิวนิสต์คงจะจบสิ้นไปในเวลาไม่ช้า ซึ่งแตกต่างไปจากความเชื่อของที่บริษัชาตาวอเมริกันที่ว่าจะต้องยึดเยื้อไปอย่างน้อยก็อีกระยะหนึ่ง อย่างไรก็ได้ ในขณะที่การสู้รบยังคงดำเนินอยู่ ทางแห่งความพ่ายแพ้ของกึมันตึ้ง พร้อม ๆ กับชัยชนะของซีซีพี เริ่มปรากฏให้เห็น เหตุผลประการหนึ่ง

¹ Chiang, Soviet Russia, pp. 116. และ 119. แหล่งสูรบที่สำคัญได้แก่ หนังสือทางภาคตะวันออก เจียง เนื้อ ได้แก่ เสปิงชี, เจไช, ชาอยาร์, ໄห ເປຍ และชาบุตง

² Franz Schumann and Orville Schell, "The Strategy and Ideology of Communist Victory", in Republican China, p. 281.

มาจากความไม่ประสิทธิภาพของกองทัพ ซึ่งถึงแม้จะมีจำนวนมากกว่าซีซีพีทิง ๓ เท่า¹ มีอาวุธที่ทันสมัยกว่า แต่ก็ไม่อาจนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งหมด ทหารขาดระเบียบวินัย นอกจานนี้ในระหว่างบรรดาผู้นำของกองทัพ ก็ไม่มีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ ให้ความไว้วางใจในได้ ทำให้เชียงต้องใช้นโยบายค่าวงคูลย์ หรือไม่ก็ต้องพยายามสอดส่องกุแล สอดแแนว แทนที่จะใช้เวลาทั้งหมดไปในการสรุป ความได้เปรียบที่เคยมีดังในสมัยการสรุปที่เมืองเกียงสีของไซเวียตท์หนดไป เรื่องสูญเสียเมืองลำศักยู ฯ ที่เคยดัดไว้ รวมทั้ง เมืองเยนานในเดือนเมษายน ค.ศ. 1948² ในคืนแรกแม่นๆ เรียกไม่สามารถขยายเขตการรบให้กว้างได้ในขณะเดียวกัน กองทัพต้องสูญเสียอาวุธใหญ่โดยการพิปไปในการรบ เพิ่มขึ้นนับหมากรถทุกครั้งที่มีการรบที่ซีพีจะได้อาชญาที่ทันสมัย เพิ่มขึ้นมากเท่านั้นคิดเป็น ๘๕% ของอาชญาที่สหรัฐอเมริกาอนให้แก่กองทัพของรัฐบาล³

มาในช่วงเดือนธันวาคม ค.ศ. 1946 - มกราคม ค.ศ. 1947 เชียงเริ่มทำ การปฏิรูปกองทัพของเขามาก โดยเน้นความกระหัตต์และคล่องตัว เป็นลำศักยู ทั้งนี้เพื่อ คำเนินการปราบปรามคอมมิวนิสต์ให้ลึกล้ำ และเพื่อย้ายศักยูเข้าไปในแม่นๆ เรีย เบ้าหมายอยู่ที่พื้นที่อุตสาหกรรมลำศักยู ฯ ก่อสร้างพลเป็นแสนคนอยู่ส่วน เข้าไปในแม่นๆ เรีย แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ การจากฐานที่มั่นเป็นระยะทางไกล ฯ ทำให้ประสบภัยทางด้านอาหาร อีกทั้งกองกำลังคอมมิวนิสต์ที่ล้อม เมืองอยู่ก็เข้มแข็งมากกว่าที่เคยคิด

การเข้าไปเกี่ยวข้องกับภัยทางการค้าเนินนโยบายในของจีนสร้างความอิดอัดให้แก่สหรัฐอเมริกา เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทางด้านการค้าเนินนโยบายต่างประเทศที่ไม่อาจประกาศตนให้ ความช่วยเหลือแก่เชียง ico-เชค ซึ่งเป็นพันธมิตรของสหรัฐอเมริกามาเป็นเวลาหลายปี

¹ ปี ค.ศ. 1946 ก็มีนิติบัญชา ๓ ล้านคน ส่วนซีซีพีมี ๖๐๐,๐๐๐ คน และ กองทัพอีก ๔๐๐,๐๐๐ คน Clubb, op.cit., p. 277.

² Shurmann and Schell, The Strategy and Ideology, p. 283.

³ loc., cit.

และยัง เป็นที่นิยมและรู้จักกันอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกาได้อย่าง เดี๋ยวๆ แต่สำหรับ คอมมิวนิสต์แม้สหรัฐอเมริกาจะมีนโยบายที่เป็นปฏิบัติโดยตรงกับสหอินเดียฯ ไม่ว่าจะเป็น คอมมิวนิสต์ในประเทศไทย ฯ แต่สหรัฐอเมริกาก็ไม่อาจเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม กลาง เมืองครึ่งนี้ได้ เดี๋ยวๆ โดยเฉพาะในสังคมที่ดำเนินไปในพื้นที่ขัดกับคำแนะนำ ของตน¹ และในสังคมที่เห็นว่าไม่อาจชนะได้ เมื่อเชียงโอมกำลังเข้าใกล้คอมมิวนิสต์ ศัตรูที่มีกำลังมากกว่า สหอินเดียพยายามเรียกร้องให้ เชียงหล่อการสร้างโดยให้ทันมา จัดตั้งรัฐบาลผสมทำการปฏิรูปที่ดิน² และจัดระเบียบการปกครองในดินแดนที่ยึดมาแล้วก่อน³ แต่ เมื่อเชียงปฏิเสธและดำเนินการทางทหารต่อไป สหอินเดียเริ่มลดปริมาณความช่วยเหลือลงจนถึงขั้นไม่เพียงพอแม้แต่จะป้องกันรัฐบาลของ เชียงให้รอดพ้นจาก เงื่อนไขของ คอมมิวนิสต์ได้

เพื่อเป็นการตักเตือนเชียง และเพื่อลดขอบเขตการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการ สร้างให้น้อยลง ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1946 นายพนมราชแซลประกาศยุติการซื้อขายอาชญา ให้แก่เชียงโดยสื้นเชิง⁴ แต่ใช้จริง ฯ เพียง 10 เดือน นอกจากนี้ยังสั่งถอนที่ปรึกษาทาง ทหารออกจากพื้นที่ที่กำลังสร้างอยู่ อย่างไรก็ดี เชียงยังคงได้รับความช่วยเหลือในกิจการอื่นๆ อยู่ รวมทั้งการคงกองกำลังนาวิกโยธินไว้ทางภาคเหนือของประเทศไทย เพื่อคุ้มครองกองกำลัง ของพระคริสต์นิกายในประเทศไทย ค.ศ. 1947⁵ สุดท้ายมาตราการช่วยเหลือทางอาชญากรรม ที่ ก็ได้เฉพาะการซื้อขายเท่านั้น ทั้งนี้ไม่ห้ามหน่วยนาวิกโยธินที่จะมอบอาชญากรรม ให้แก่ กองทัพญี่ปุ่นที่หน่วยรบทั้งกล่าวยะจะถอนกำลังออกจากจีนในระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม ค.ศ. 1947 ความช่วยเหลือนี้เป็นความช่วยเหลือครั้งสุดท้ายที่สหอินเดียให้แก่จีน ทั้งนี้ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นที่พอใจของมาร์แซลก์ตาม

¹Thornton, op.cit., p. 199. และ William C. Bullitt, "Report to the American People on China", in Republican China, pp. 349-351.

²Jack Belden, "The Land Problem", in Republican China, p. 313.

³Thornton, op.cit., p. 197.

⁴Ibid., p. 202.

⁵Clubb, op.cit., p. 279.

การน่านนโยบายปฏิรูปที่คินกลับมาใช้

ทันทีที่ส่งrogramมาเมืองครั้งใหม่ เกิดขึ้น ซึ่งพินันนโยบายการต่อสู้ทางชนชั้นกลับมาใช้อีกโดยมุ่งไปที่การกำจัดอิทธิพลของนายทุน เจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีบ้านที่ดิน การประกาศแนวทางนี้ เกิดขึ้นมาอย่างไม่ได้คาดคิดและในได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ทำให้แม้แต่บรรดาผู้นำของพรรครักภัยความไม่แน่ใจอยู่เบื้องมากกว่าจะออกผลในรูปใดหรือให้คำอธิบายได้ว่าการปฏิรูปควรคำเนินไปอย่างไร หรือขอบเขตของการปฏิรูปควรจะอยู่ที่ใด

ดังที่ทราบข้างต้นแล้วว่า ในช่วงเดียว กับสิ่งที่เปิดศึกกับญี่ปุ่น พรรครัฐพิทยังคงคำเนินนโยบายการต่อสู้ทางชนชั้นอยู่อย่างต่อเนื่อง¹ ซึ่งการกำหนดค่าเช่าที่ดินในอัตราต่ำ การประกาศใช้บริการเก็บภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการแต่งตั้งให้ชาวไร่ชาวนาเข้ามาร่วมดำเนินการ สูงในสังคม มีส่วนท่าสายไฟร่องสร้างทางสังคมดังเดิมลง อย่างไรก็ต้องเปลี่ยนแปลงตั้งกล่าวยังไง สามารถทุ่มทรัพย์ในตนบทบาทของอตีดญี่ปุ่นในสังคมเดิมลงได้ นายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีบ้านที่ดินอยู่ รวมทั้งค่านิยมของสังคมที่ยกย่องญี่ปุ่น ฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า ด้วยเหตุนี้ในช่วงปี ค.ศ. 1945-1946 แผนการภาคลังบุคคลเหล่านี้เริ่มกำหนดขึ้น เริ่งต้นด้วยการสนับสนุนให้ชาวไร่ชาวนารวมตัวกันเรียกถนน เอว่า “สมาคมชาวไร่ชาวนาและกรรมกร” ต่อค้านญี่ปุ่นให้การช่วยเหลือแก่ญี่ปุ่น จากนั้นก็มุ่งไปที่นายทุนเจ้าของที่ดินญี่ปุ่นหันกลับการเก็บค่าเช่า หรือคิดอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่สูง เกินกำหนดค่าวิมาตรการดังกล่าวทำให้ในปลายปี ค.ศ. 1946 ซึ่งพิสาณารถกำจัดนายทุนได้ในหลาย ๆ พื้นที่

แม้จะไม่ได้ตั้งใจแต่ความสำเร็จของการปฏิรูปที่ดินในแต่ละพื้นที่จะตื้นให้ญี่ปุ่น ลามาจึงรับมิคขอบขยายวงกว้างขึ้น โดยรวมไปถึงชาวนาเจ้าของที่ดินระดับกลางที่ครอบครองที่ดินมากกว่าอัตราที่กำหนดแม้เพียงเล็กน้อย บางครั้งยังรวมไปถึงญี่ปุ่นที่ครอบครองที่ดินตาม

¹ Chiang, Soviet Russia, pp. 125-128.

มาตรฐานหรือต่ำกว่ามาตรฐานที่พระคอกำหนด และรวมไปถึงที่คิดของสมาชิกของพระค
ด้วย การขยายขอบเขตการปฏิรูปอย่างกว้างขวาง เช่นนี้ ซึ่งต่อมาพบว่า เป็นความฝิดพลาด
อย่างไม่น่าให้อภัยของพระคประกอบการหนึ่ง เกิดขึ้นมาจากการไม่แน่ใจของพระค่าว่าโครงการ
ปฏิรูปที่คิดดังกล่าวจะทำให้ชาวไร่ชวนมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นหรือไม่ ทั้งนี้พระค
สอนกล่าวอยู่เสมอว่า นายทุนเจ้าของที่ดินคือตน เหตุความทุกษ์ร้อนของชาวไร่ชวนน่า¹ ซึ่ง
ความความเป็นจริงแล้วข้ออ้างดังกล่าวก็ไม่เป็นเหตุ เป็นผลและไม่อาจสูปได้ในเวลาอันสั้นว่า
การยึดที่ดินมา เป็นของรัฐ และนำมายกจ่ายให้แก่ชาวไร่ชวนจะทำให้มาตรฐานความเป็นอยู่
ของชาวไร่ชวนดีขึ้น นอกจากนี้ ในเอกสารชวน เสื้อของพระคคอมมิวนิสต์จีนมากอ้าง เสมอ²
ว่า นายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีบ้านที่ดินที่ดีในชนบทซึ่งมีอยู่เพียง 10 เปอร์เซนต์ ยึดที่ดิน
ถึง 70-80 เปอร์เซนต์ของพื้นที่ที่ทางปลูกของประเทศไทย² ข้อมูลนี้ก็ไม่ถูกต้องนัก โดยเฉพาะ
ในพื้นที่ทางภาคเหนือและภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งค่อนข้างจะมีความอุดมสมบูรณ์อยู่กว่า
ภูมิภาคอื่น ดังนั้นถ้าการปฏิรูปที่คิดสามารถช่วยแก้ไขความยากจนให้แก่ชาวไร่ชวนใน
พื้นที่เหล่านี้ได้ มีอุทาท์ตามมาก็คือรัฐบาลจะลัดหลัดพอดี แต่ความต้องการของชาวไร่
ชวนที่ยากจนได้หรือไม่

เมื่อมีการยึดที่ดินจากนายทุนเจ้าของที่ดินและชาวนาผู้มีบ้านที่ดีมาแจกจ่ายให้แก่
ชาวไร่ชวนโดยตรงแล้ว ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนและทำให้ชาวไร่ชวน
รอดพ้นจากความทิ้งทิ่ยอุดอาหารตายได้ ผู้นำพระคเริ่มขยายขอบเขตกิจการยึดที่ดินกว้าง
ออกไบอิก ครัวนีรวมทั้งทรัพย์สินและสมบัติอื่น ๆ เท่าที่จะหาได้ เมื่อหมายของการปฏิรูปติดการ
กรงนีนอกรากมุ่งไปที่การรับที่ดินของชาวนาผู้มีบ้านที่ดี ชาวนาซึ่งกล่างที่ครอบครองที่ดิน เกิน

¹Gupte, op.cit., p. 217. ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1933 เนากล่าวว่า
“นายทุนเจ้าของที่ดินคือศัตรูตัวฉกาจของการปฏิรูปที่จะต้องถูกทำลายล้างลงอย่างรวดเร็ว”

² เพน, อ้างแล้ว, หน้า 221. เนากล่าวอ้างว่าด้วยข้อมูลนี้ฐานะของชาวไร่
ชวนสูงขึ้นสำหรับการปฏิรูปแล้ว.

ภาพที่ 85 ความยากจนในจีน

ภาพที่ 86 ความอดอย่างในจีน

อัตราภำណดยังรวมถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิต และสูตท้ายก้าวไปถึงบุคคลที่พอกิน พอกใช้ไม่ถึงกับขัดสน แต่ต่อติด เคยมีบิความารคาดที่เคยมีที่คิด หรืออยู่ในขันร้าวยมาก่อนและได้รับบรรดาภัตตาคารมา โดยอ้างว่า เป็นทรัพย์สินที่แยกมาจากคนจน

เมื่อดำเนินการมาถึงจุดนี้ บรรดาผู้นำของพระรัตน เริ่มตั้งข้อสงสัยในความจริงใจ และความบริสุทธิ์ของเจ้าหน้าที่ในระดับล่างลงไป เพราะแม้มีการปฏิรูปมากเท่าไร แต่พระรัตนไม่สามารถแก้ไขหาความยากจนได้¹ ข้อสงสัยนี้มีล้วนๆ ก็ต้อง มีเจ้าหน้าที่บางคนยกออกที่คิดไม่เป็นของตน บางคนป้องกันหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้มีการยืดที่คืน แต่ตามความเชื่อของผู้นำพระรัตน ซึ่งมักมีความคิดเห็นที่เกินความจริงอยู่เสมอ เชื่อว่าคงมีสาเหตุอื่นที่หนักกว่านี้ ซึ่งจะต้องพยายามค้นหาให้พบต่อไป

ประมาณกลางปี ค.ศ. 1947 พระรัตนได้คำแนะนำนโยบายปฏิรูปที่คืนที่ค่อนข้างรุนแรง ที่เคยประกาศใช้เป็นหลักการแต่ก่อนเข้ามาใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่ครอบครองทางภาคเหนือ ทั้งนี้เพื่อสร้างความเท่าเทียมกับชนชั้นอื่น ๆ ทางเศรษฐกิจแกร่งไว้ช้านาทียากจน ตลอดจนผู้อยู่ในภาคเกษตรกรรมทางภาคเหนือ อันได้แก่การจัดสรรที่ดิน เครื่องมือเกษตรกรรม สัตว์ เสียง เมล็ดพันธุ์ข้าว ทุนทรัพย์ และอื่น ๆ ที่สำคัญต่อการผลิตในอัตราส่วนที่เท่า ๆ กัน ต่อไปนี้จะไม่มีคนมีมี ไม่มีคนยากจน ทุกคนมีฐานะความเป็นอยู่เท่ากันหมด ผู้ที่ยังมีทรัพย์สินอยู่จะถูกยึด ถูกขับไล่ออกไปจากสังคมหรือไม่ก็ถูกฆ่า นอกจากนี้พระรัตนยังหักจุ่งให้ขาดไว้ช้านาทียากจนโดยทั่ว ๆ ไปเข้า เป็นสมาชิกใหม่ของพระรัตน ปลดผูกระหว่างพิเศษต่อพระรัตน ตั้งดาวไว้ช้านาทีนี้ เป็นผู้พิพากษาพิจารณาความผิดฐานนุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง เบียดบังทรัพย์สินที่ยืดมาได้มา เป็นของตน เอง และวิพากษ์วิจารณ์ บรรนานมผู้ที่ยังประพฤติตาม เป็นตั้งศักดินา เหยียดหยามasmaชิก ด้วยกัน

¹E.L. 'Wheelwright and Bruce McFarlane, "Rehabilitation of the National Economy", in China Yesterday and Today, pp. 339-340.

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ เกิดมาจากการความซัดกันในด้านชีวิตความเป็นอยู่ของคนรุ่นเก่ากับความคิดเห็นทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ กล่าวคือ โดยธรรมเนียมแล้ว สังคมจีนโบราณเป็นสังคมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนต่างยอมรับว่า สังคมหนึ่ง ๆ ต้องมีความแตกต่างกันโดยคนบึงบีและมีอิทธิพลสามารถจะทำอย่างไรก็ได้ตามอำเภอใจกับคนอีกกลุ่มนึงซึ่งยากจนและไร้อำนาจ ในช่วงแรก ๆ ที่พระรัชชีพได้อ่านจากปักตรองในบางพื้นที่ มีชาวไร่ชาวนาบางคนก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำของสังคม บุคคลเหล่านี้ด้วยความเข้าใจพิเศษ คิดว่าการเป็นผู้นำนั้นหมายถึงตนจะทำอะไรก็ได้ดังที่ผู้นำในอดีตเคยปฏิบัติกัน โดยเฉพาะสิทธิในการตัดสินใจและสั่งการควบคุมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามตนได้ตัดสินใจใน ด้วยเหตุนี้เมื่อบุคคลเหล่านี้เกิดมีอำนาจในการทำการปฏิรูปที่ดินโดยยึดจากผู้มีมายและการจ่ายให้แก่คนยากจน การที่พวกเขาระบุกยอกที่ดิน เพื่อตน เองม้าງจิง เห็นว่าไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ผิดมากนัก อีกทั้งยังถือว่าของที่ได้มามาเป็นรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับผู้ปฏิบัติงาน การฉ้อราษฎร์บังหลวงจิง เกิดขึ้นโดยทั่วไป การประพฤติมิชอบทรัพยากรุนแรง เมื่อประกอบเข้ากับความหวาดกังวลของชาวไร่ชาวนาที่ นำไปสู่การครอบครองที่ดินรายใหญ่ ๆ ที่ได้มาจากการซัดสระปันส่วนมาจากการครอบครองมีวินิสต์ จะทำอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของคนถ้าหากในยังคงปล่อยแล้วพระรัชคอมมิวนิสต์ เป็นฝ่ายพ่ายแพ้ เมื่อบุคคลพวกนี้ไม่กล้ารับที่นาโดยเฉพาะในช่วงที่ยังไม่รู้ผลของสงคราม ส่วนที่เหลือจึงตกเป็นของสมาชิกคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นบุคคลกลุ่มเดียวที่ไม่เกรงกลัวต่อชาติกรรม เช่นว่านั้นอย่างง่ายดาย ด้วยเหตุนี้เอง ชาวไร่ชาวนาที่เข้าร่วมกับพระรัชคอมมิวนิสต์ในระยะแรก ๆ จึงตัดสินใจโดยทั่วไปว่าต้องมีบุคคลโดยมิชอบมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วม หรือผู้มาร่วมในภายหลัง แต่สำหรับผู้นำระดับสูงแล้วความประพฤติเช่นนั้นถือเป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่มิใช่อย่างร้ายแรง อีกทั้งยังขัดกับอุดมการณ์ของพระรัชที่เน้นความเสมอภาคกันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และต่อด้านการสืบทอดตำแหน่ง ตลอดจนความมั่งมีในแต่ละครอบครัว การย้อนให้สืบทอดภาระตามธรรมเนียมประเพณีที่ไม่พึงประสงค์ หรือการปล่อยให้ชาวไร่ชาวนาที่กลยยงมา เป็นผู้นำในสังคมใช้คำแห่งหน้าที่แยกตัวเองออกจากสังคมมา เป็นคนอีกชนชั้นหนึ่ง หรือการดำรงตนเป็นผู้มีอิทธิพลเหนือคนอื่น ๆ

ตั้ง เช่นผู้นำในอดีต¹ ทั้งหมดย่อมเป็นการบ่อนทำลายหลักการแห่งการปฏิริจัติลงทั้งสิ้น

จากความจริงที่ปรากฏให้เห็น บรรดาผู้นำชั้นสูงของพระคริสต์ทั้งหนึ่งที่พยายามปกปิดความผิดพลาดของพระค า เมื่อันดับที่เคยทำมาแล้วในอดีตที่ว่าการยึดที่ดินของผู้มีอันจะกินมาแจกจ่ายให้แก่ชาวไร่ชวนาแล้วชีวิตของผู้ได้รับการสคสระจะดีขึ้น มาในครั้งนี้ เมื่อไม่บรรลุผลก็ต้นไปโทษเจ้าหน้าที่ระดับล่างอีกว่าประพฤติมิชอบทำให้ที่ดินไม่คงไปถึงมือของชาวไร่ชวนา โดยปราศจากการให้คำแนะนำที่มีคุณค่า เพื่อเรียกร้องความร่วมมือโดยสมัครใจ จากพุทธิกรรมที่แสดงออกครั้งนี้จึงไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นว่าการฉ้อราษฎร์บังหลวง เป็นพุทธิกรรมที่ไม่เป็นที่พึงประทุม ยังสะท้อนให้เห็นความล้มเหลวของพระค าในอันที่จะสร้างความรู้สึกนึกคิดของสังคมไปในทิศทาง-ที่ควรของอุดมการณ์แห่งการปฏิริจัติอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วพุทธิกรรม เช่นนี้จะบรรลุผลได้อย่างง่ายดาย ถ้าหากทางพระค าจะประวิงเวลาออกไปอีกนิด พร้อมกับให้การศึกษาในแนวทางแห่งการปฏิริจัติที่ถูกต้อง บัญชาต่าง ๆ ก็คงจะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ในรัชตันปี ค.ศ. 1948 พระค ารีมีผ่อนคลายนโยบายสร้างความเสมอภาคในสังคมลง ทั้งนี้ด้วยความจริงที่ว่า การสร้างความเสมอภาคกันในสังคมของการยึดที่ดินนั้น พระค าจะเป็นจะต้องยึดที่ดินเพิ่มอีก แม้จากผู้ที่มีที่ดิน เกินมาตรฐานเพียงเล็กน้อย หรือแม้แต่จากชาวไร่ชวนาผู้มีบ้านที่ริธิการผลิตของเขายังไงได้ เอาไว้ เอารัด เอา เปรียบสังคมมากเกินไป เพราะผลลัพธ์ของเขายังพอ มีประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของชุมชนอยู่ หรือมีที่ดินในครอบครองที่ไม่มากเพียงพอต่อการจัดสรรให้แก่ชาวไร่ชวนาผู้ยากจนอีน ฯ ได้ และในบางครั้งบางคราวถึงกับพบว่า พระค าจะห้ามการโดยพิเศษในยืดที่ดินของชาวไร่ชวนาผู้มีบ้านที่

¹ รายละเอียดดู Chung-li Chang, op.cit., pp. 32-43. และ มาตรยา อิงค์นารี, "อภิสิทธิชานชาวจีนในสมัยราชวงศ์ชิง", วารสารรามคำแหง, ๖ ฉบับพิเศษ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๒) ๑๑๙-๑๓๑.

แต่ครั้งหนึ่ง เคยยกจนและเคยได้รับสักสระที่ดินไป จากนั้นได้พากเพียรพยายามลงทุนลงแรง อดทนจนมีฐานะดีขึ้นกว่าเดิม ผู้นำของพระคริจิมิ่ต้องการให้ชาวไร่ชวนาญากจนคิดไปว่า ถ้าเขากำกันคน ก่อสร้างอนาคตจนกล้าย เป็นชวนานญามีมีกัน พระจะมาเยี่ยมที่นาของตนไป

เช่นเดียวกับการดำเนินนโยบายทางด้านการเมือง พระคริจิมิ่ต้องการต่อต้านความเป็นอิทธิชานของคนในสังคมลง โดยพระจะไม่พ่ายแพ้จังผิดสมาชิกพระไม่ว่าในมณฑลเรื่องการฉ้อราษฎร์บังหลวง การทำตนเป็นนายทุน เจ้าของที่ดิน หรือการใช้อำนาจไปในทางที่ผิด นอกจากนี้พระคริจิมิ่ต้องชลอนนโยบายนำชาวไร่ชวนานญากจนเข้ามายื่นร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ยกเว้นในระดับล่าง ๆ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ตัดสิทธิที่จะแต่งตั้งชาวไร่ชวนานญากจนแต่มีความรู้ความสามารถให้ขึ้นสู่ตำแหน่งในระดับสูง

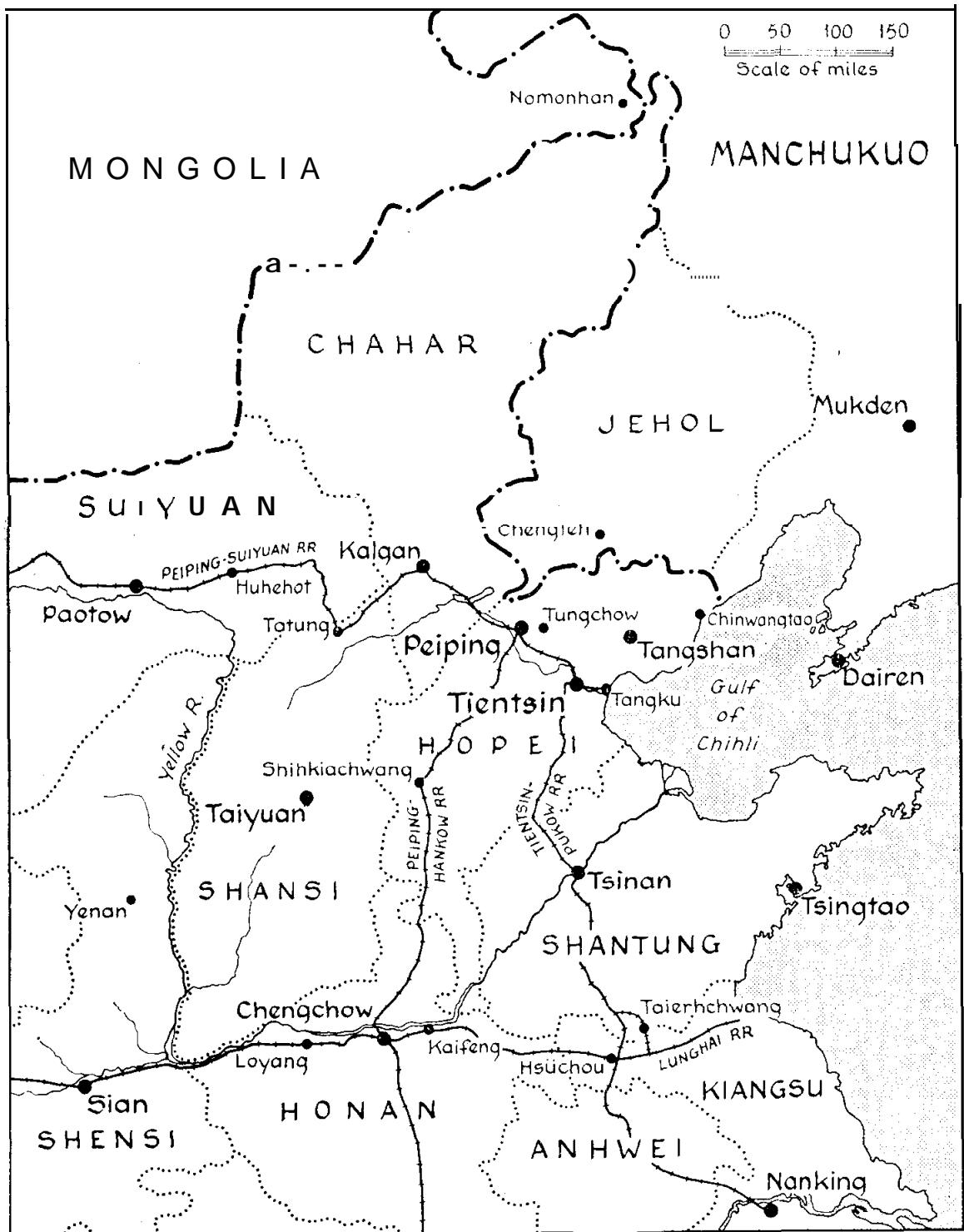
อย่างไรก็ตี แม้ว่าพระจะมีนโยบายปฏิรูปอย่างค่อยเป็นค่อยไปชึ้นไม่เหมือนกับในช่วงต้นปี ศ.ค. 1947 แต่ทรงคอมมิวนิสต์ยังคงดำเนินการปฏิรูปอย่างรุนแรงในอีกรอบหนึ่ง โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่คอมมิวนิสต์ยึดครองมา เป็นเวลานานแล้ว พระคริจิมิ่ต้องใช้นโยบายลงโทษอย่างรุนแรงต่อสมาชิกผู้ทำตน เป็นตัวชนชั้นศักดินา หรือใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่ผิด เว้นแต่ในเขตที่เพียงปลดปล่อยพระจะใช้วิธีการที่ประนีประนอม แต่ก็ไม่ลืมที่จะตั้งเป้าหมายไว้ว่าให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน 3 ปี แต่สำหรับนายทุน เจ้าของที่ดินและชวนานญามีกันที่สูญเสียฐานะของตนไปอย่างมากตั้งแต่เริ่มแรก แม้จะลดจำนวนลงมากแล้ว แต่การขาดลั้งยังคงมีต่อไป มีหลายคนถูกจำคุกหรือไม่ก็ถูกประหารชีวิต เห่ากับ เป็นการลดบทบาทและหน้าที่ที่ของคนเหล่านั้นที่เคยมีอยู่ในสังคมลงไปอย่างมาก ขณะเดียวกันโครงสร้างทางสังคมแบบใหม่เริ่มเป็นรูปร่างชัดเจน ชาวไร่ชวนานเริ่มนับบทบาทในสังคม กล้ายเป็นเจ้าของที่ดินและมีสิทธิ์มีเสียงในกิจการส่วนท้องถิ่นอย่างที่ไม่เคยมีก่อน ปรากฏภารณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นโดยทั่วไปถึงแม้ในพื้นที่ที่การปฏิรูปดำเนินไปอย่างเร่งด่วน หรืออย่างที่ค่อยเป็นค่อยไปก็ตาม

การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและอย่างถอนหายใจในในหมู่บ้านยิดครองของคอมมิวนิสต์ในระหว่างปี ค.ศ. 1947 ถึงต้นปี ค.ศ. 1948 มีความเหมือนกันและแตกต่างกันกับการปฏิรูปวัฒนธรรมของจีนที่เกิดขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1960 เป็นอย่างมาก ที่เหมือนกันอยู่ตรงที่การปฏิรูปและการปฏิรูปทั้ง 2 ครั้งเน้นความเสมอภาคทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของสมาชิกในสังคม ซึ่งต่อมาถูกวิพากษ์วิจารณ์เนื่องจากผลของนโยบายดังกล่าว เป็นทางด้านลบทั้งด้านพระราชนิเวศน์และด้านมวลชน อย่างไรก็ตาม พระคอมมิวนิสต์มีความเชื่อว่า ผลทางด้านลบของการปฏิรูปที่ดำเนินโดยเฉพาะในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 1940 นั้นมีไม่มากและได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว เหตุผลในเรื่องนี้จะได้กล่าวต่อไป อย่างไรก็ตามจะกล่าวในที่นี้ก็คงจะเป็นประโยชน์มาก กล่าวคือแผนการปฏิรูปในระหว่างปี ค.ศ. 1940-1949 ยังอยู่บนหลักการที่ถูกต้องด้วยเหตุและผล พระองค์ได้แจ้งให้ทราบถึงความจำเป็นที่ต้องรีบดำเนินการปฏิรูปด้วยภาษาที่ง่าย ชัดเจนและกระตือรือร้น ทำให้ประชาชนเข้าใจ เห็นค่าอย่างตามและตรวจสอบความถูกต้องได้ ดัง เช่นกรณีที่พระองค์ประกาศแจ้งจานวนนายทุน เจ้าของที่ดินที่เป็นสมาชิกของพระองค์ เกินความเป็นจริงไป หรือความไม่ถูกต้องด้วยเหตุผลในการปฏิรูปด้วยการยึดที่ดินจากชาวไร่ชาวนาและบุคลากรมาเป็นของรัฐเพื่อการดูแล ในยุคของการปฏิรูปวัฒนธรรม การแสดงความคิดเห็นค่อนข้างไม่เป็นเอกภาพ ทำให้เกิดกระแสความคิดเห็นที่ค่อนข้างแตกแยก ซึ่งในที่สุดทำให้เกิดการตัดสินใจที่มีผลลัพธ์ได้

ชัยชนะเบื้องหลังของพระคอมมิวนิสต์

ก่อนที่สังคมจะก่อการ เมืองยุติลงโดยชัยชนะ เป็นของพระคอมมิวนิสต์นั้น เชียงใช้ความพยายามขั้นสุดท้าย เพื่อพิชิตกองทัพชีชีที่เบิดฉากการรุกรานภาคตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ในปี ค.ศ. 1946 ด้วยการส่งกองทัพรที่ดีที่สุดที่มีอยู่ที่นี่สืบต่อท่านภาคเหนือ¹ และใน

¹ Clubb, op.cit., p. 287.

ภาพที่ 87 จีนภาคเหนือ

แม่นจูเรย์ ยิดได้เมืองหลวงที่ว่างเปล่า¹ ของซีชีพที่เมือง เยนาan รวมทั้งพื้นที่ตลอดแนวสองข้างทางรถไฟลึกเข้าไปในแม่นจูเรย์ แต่เชียงไม่อาจปฏิบัติการในเชิงรุกได้ เพราะพื้นที่อยู่กึ่งกำลังซีชีพปิดล้อม เส้นทางเดิน นอกเสียจากการใช้กำลังตอบโต้ เมื่อถูกโจมตีจากหน่วยจเร犹ทธ์ของพระรัชชีพ ที่รายล้อมกองทัพของ เชียงอยู่ ในวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1947 เชียงเปลี่ยนแผนการใหม่ด้วยการประกาศว่าซีชีพเป็นกบฏ และเรียกกองบัญชาการของเขาว่า "กองบัญชาการปราบโจร" พร้อมส่งกำลังหลัก เข้าโจมตีฐานที่มั่นของซีชีพในแม่นจูเรย์ อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ต้องรับในครั้งนี้แม้กองทัพของ เชียงจะมีจำนวนมากกว่า อากูอุทัน สมัยกว่าแต่ไม่ทำให้ เชียงเป็นฝ่ายมีชัยได้ ทั้งนี้ เพราะกำลังส่วนใหญ่ขาดกำลังใจหรือไม่ก็เสียชัย ส่วนหนึ่ง เกิดมาจากการไร้ประสิทธิภาพขาดระเบียบวินัย การฉ้อราษฎร์บังหลวงที่มีอยู่ด้วยดี² อีกทั้งความไม่เป็นอันหนึ่งอัน เดียวของคนในกองทัพ ในขณะเดียว กันซีชีพ เป็นแข็งขึ้นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในด้านกำลังพลที่เพิ่มขึ้นทุกขณะ³ อากูอุทโรมกร์ก็มีมากขึ้น ส่วนหนึ่งยิ่งมาได้จากญี่ปุ่น อีกส่วนหนึ่ง เป็นความช่วยเหลือจากรัสเซียที่ส่งมอบให้ ก่อนที่จะถอนตัวออกจากแม่นจูเรย์ในปี ค.ศ. 1946

¹ เมื่อกองทัพที่มีกำลังพลถึง 75,000 คน เดินทางไปถึง เยนาan แทนที่จะพบกับการต่อสู้อย่างรุนแรง กับพบแต่ความว่างเปล่า เพราะกำลังซีชีพรู้ล่วงหน้าและได้ถอนตัวไปแล้ว Ibid., p. 280.

² Wolfgang Franke, A Century of Chinese Revolution 1851, 1949, Trans. by Basil Blackwell, (Oxford, 1970) p. 185. กล่าวกันว่า เมื่อ เชียงหนีภัยไปอยู่ที่ไต้หวัน เชียงนำทองติดตัวไปด้วยมูลค่าถึง US\$138,000,000 Gupte, op.cit., p. 294.

³ ในปลายปี ค.ศ. 1947 ก็มีนิตั้งมีกำลังทั้งหมด 2,700,000 人 เพิ่มจากตอนต้นปี ค.ศ. 1947 1,00,000 คน สำหรับซีชีพมีกำลังทั้งหมด 1,150,000 คน เพิ่มจากตอนต้นปี ค.ศ. 1947 ถึง 250,000 AU ดู Clubb, op.cit., p. 285.

ภายในรัฐบาลก็มิ恁ดึง เองไม่แตกต่างไปจากกองทัพมากนัก การฉ้อราษฎร์บังหลวง เกิดขึ้นโดยที่ว่าไป ทุกคนค่าต่างแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบใส่ตัว นอกจานี้ค่าใช้จ่ายในการสู้รบกับเชียพที่สูงกว่ารายรับทำให้เกิดบัญชาเงินเพื่อ¹ รัฐบาลไม่สามารถแก้ไขได้ทำให้ชนชั้นกลาง² เริ่มแสดงความไม่พอใจต่อการบริหารงานของรัฐบาลก็มิ恁ดึงที่ล้มเหลว นอกเหนือจากการ เป็นรัฐบาลเบ็ดज์การมากขึ้น³ ความพ่ายแพ้ทางทหารแต่ละครั้งของก็มิ恁ดึงคือเชียพภายใต้การนำของหลินเปี้ยง เปี๊ง เด-สุย และ เชน ยี ในระหว่างปี ค.ศ. 1948⁴ เชียง ไค-เชค ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคย เห็นความยิ่งใหญ่ของพระรัตน์ก็มิ恁ดึง และพยายามทำให้พระรัตน์ของเข้า เป็นผู้นำของการปฏิรูปสังคม เริ่มยอมรับความพ่ายแพ้ หลังจากที่เข้าพายามชักจูงใจให้ผู้สนับสนุนเข้าตันมาร่วมมือกันแก้ไขอีกรั้ง แม้จะล้มเหลวอีกทั้ง ชีง เชียงได้วิจารณ์ถึงเหตุการณ์นี้ตอนหนึ่งว่า

¹ ราคาของแพงขึ้น 6,250,000 เท่า ในปี ค.ศ. 1948 เพิ่บกับราคาก่อน เมื่อก่อนสังคրามกลาง เมืองจะเกิดและอัตราแลกเปลี่ยนเป็น US\$1:12,000,000 หยวน ดู Harrison, op.cit., p. 191.

² รวมทั้งกลุ่มที่มาเรียกว่า พวก Middle-of-the-Roaders ได้แก่กลุ่มที่ไม่พอใจการบริหารงานของเชียง ซึ่งมีทั้งนักการเมือง บัญชาชน นักศึกษา ผู้รักความยุติธรรม ในช่วงสังคրามกลาง เมืองได้จัดตั้งกลุ่ม Democratic League ขึ้น ดู Gupte, op.cit., p. 291.

³ Harrison, op.cit., p. 190. มีการปิดมหาวิทยาลัย ตรวจตราหนังสือพิมพ์ ยุบพรรคการเมือง ลงโทษที่มีความคิดเห็นตรงข้าม

⁴ Gupte, op.cit., pp. 292-293. การพ่ายแพ้ครั้งสำคัญของก็มิ恁ดึงได้แก่การรบที่เมืองช้าไส ทางภาคกลางของประเทศไทย การรบกินเวลาถึง 65 วัน (ฯ พฤศจิกายน ค.ศ. 1948-12 มกราคม ค.ศ. 1949) ทหารก็มิ恁ดึงตายไป 550,000 คน รวมการรบทั้งหมดทหารรัฐบาลตายกว่า 1 ล้านคน ดู Clubb, op.cit., pp. 290-191.

"กล่าวกันตรง ๆ แล้ว ยังไม่เคยปรากฏที่ใด เเลยแม้ในด่างประเทศ
หรือในแผ่นดินจีนเอง พระคุณการ เมืองที่มีจิตใจแสวงหาในการแก้ไข
สังคมให้ดีขึ้น จะล้มเหลวเหมือนกับที่พระคุณเจ้ากำลังประสบอยู่
สมาชิกของพระคุณเปริดหูความ เป็นนักปฏิรูป ในเมือง เมียบวิชัย
ไม่มีแม้แต่ความรู้สึกของคำว่าผิดหรือถูก นายพหาร์ก็เหมือนกันไม่
เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ได้บังคับบัญชา ไม่เคารพกฎหมายเด็ดขาด ไม่
สนใจในความเป็นอยู่ของกองทัพ พลทหารไม่มีแม้แต่เครื่องแบบที่จะ
สวมใส่ ไม่มียาธยาโรค กองทัพได้ที่ขาดปัจจัยข้างต้นนับว่าโชคดี
ที่ทหารของเขามิได้ทำการจราจล หรือละทิ้งหน้าที่ ทุกคนล้วนแต่ศรีด
แต่หากประโยชน์ไม่ต้น หรือหน่วยรบทองตน ไม่สนใจว่ากองกำลัง
ส่วนอื่นจะเป็นอย่างไร ไม่ยินดียินร้ายกับความสำเร็จหรือล้มเหลว
ของหน่วยอื่น นี่คือสภาพที่แท้จริงในกองทัพของเรา"

ลงแห่งความประชัยของกึกมินตั้งและ เงาแห่งชัยชนะของคอมมิวนิสต์¹ เริ่ม
ปรากฏให้เห็นชัดในราชสถานปี ค.ศ. 1947 เมื่อเชื้อ派สามารถเข้าครอบครองพื้นที่รอบ
เมืองใหญ่ ๆ ได้ตั้งแต่แม่น้ำเรีย เรือยลงมาถึงที่รับเหมือนจั่มแม่น้ำโขงโดย และอีก 1 ปี
ต่อมา สถานการณ์ของพระคุณกึกมินตั้งยิ่ง เลวร้ายลงอีก เมื่อกองกำลังกึกมินตั้งหนีทัพและเข้า
ไปร่วมกับพีแออล เอ² ทำให้ในที่สุดกองทัพกึกมินตั้งคงอยู่ในวงล้อมของพีแออล เอ ซึ่งพร้อมที่จะ
เข้าทำลายได้ทุกเมื่อ อย่างไรก็ต้องการบดขี้กองทัพที่สืบหวัง³ พีแออล เอเลือกที่จะ

¹ ในปี ค.ศ. 1946 เชื้อ派ตั้งชื่อให้กองทัพใหม่ว่า "กองทัพประชาชนเพื่อการ
ปลดแอก" หรือชื่อย่อว่า พีแออล เอ

² Clubb, op.cit., p. 283.

³ Ibid., p. 282.

ขยายพื้นที่ปลดปล่อยลงสู่ภาคใต้ เนื่องอุบัติแย่งชีบ ทั้งนี้เพื่อสร้างฐานกำลังให้แก่พีแออลเอ. ในกรณีที่เมืองได้พีแออล เอตคสินใจเข้าทำลายกองกำลังกึกมินตึ้งที่เหลืออยู่ทางภาคเหนือ กองทัพดังกล่าวจะไม่สามารถถอนตัวลงสู่ภาคใต้เพื่อขอความช่วยเหลือจากกองกำลังส่วนใหญ่ทางภาคใต้ได้ นอกจากนี้ เม้ายังเห็นว่าการบิดล้อมไม่ให้กองกำลังทางภาคเหนือติดต่อกับกองกำลังทางภาคใต้ไว้ได้นานเท่าไรจะเป็นผลดีต่อชีซีพี เพราะจะทำให้กองทัพกึกมินตึ้งขาดกองกำลังใจที่จะต่อสู้ และยังคงต่อสู้อย่างมีความต่อสู้ โดยไม่คิดช่วยเหลือ ซึ่งขณะนี้เป็นของพีแออล เออย่างง่ายดายและแน่นอน

ดังนั้น เมื่อเป็นที่ประจักษ์ว่ากองกำลังพีแออล เอเริ่มได้เบรียบในเชิงรุก ไม่ว่าจะเป็นในด้านการตัดตอนกองกำลังของกึกมินตึ้งทางภาคเหนือออกจากภาคใต้ รวมทั้งชัยชนะในการรบย่อยแต่ละครั้ง ย่อมเป็นเครื่องประทับใจว่าชัยชนะย่อมเป็นของพีแออล เออย่างแน่นอน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือความพ่ายแพ้ของกึกมินตึ้ง ทั้งนี้เมื่อประกอบกับการได้เบรียบในการรบครั้งต่อ ๆ มา¹ ชัยชนะแต่ละครั้งทำให้กองทัพส่วนหน้าสามารถเชื่อมเข้ากับกองกำลังส่วนหลังได้โดยไม่มีกองทัพกึกมินตึ้งมากวางแผนกัน ทำให้กองทัพพีแออล เอสามารถหุ่ม เทกำลังทั้งหมด กับการขยายพื้นที่เข้าไปเขตบีครองของกึกมินตึ้ง โดยไม่ต้องพะวงกับการบังคับแม้วหัวสูงนอกจากนี้ชัยชนะแต่ละครั้ง พีแออล เอยังได้เสบียงอาหารและยุทธวิธีมาก อีกทั้งกำลังเพิ่มเติม เป็นกองทัพที่มีขนาดใหญ่ชั้นและมีประสิทธิภาพสำหรับการสู้รบทั้งสุดท้ายที่เด็ดขาดต่อไป

ในล้วนของกึกมินตึ้ง ถึงแม้จะประสบภัยความพ่ายแพ้มาโดยตลอด แต่กึกมินตึ้งก็ยังมีกำลังทหารมากกว่าพีแออล เออยู่อีก อาชญากรทันสมัยกว่าและมีมาก เพียงพอสำหรับการสู้รบต่อไป อย่างไรก็ตี ด้วยจำนวนที่มากกว่านั้น เองท่าให้กึกมินตึ้งทางภาคเหนือทำการก่อการสร้างความล่ำบากใจให้แก่พีแออล เอ แต่ลักษณะเช่นว่านั้นมีเพียงชั่วครู่ ทั้งนี้เพราะจากการที่

¹ ในวันที่ 25 ธันวาคม ค.ศ. 1947 เมารายงานต่อที่ประชุมกลางของพรรค CCP ว่า "ประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้ของ เราได้เดินมาสู่จุดของการเปลี่ยนแปลงแล้ว" Ibid., p. 286.

ภาพที่ 88 เมน่า เช-ดุง ขณะเดินทางเข้ามีกกิ่งในปี ค.ศ. 1949

เชียง ไค-เซค มีนโยบายที่จะคงกองกำลังไว้ทางเหนือเพื่อคุ้มครองเมืองลำปาง ๆ โดยไม่สนใจที่จะให้มีการเคลื่อนย้าย แม้ในกรณีที่มีหน่วยรบอื่นขอความช่วยเหลือมากตาม ทำให้กองกำลังแต่ก็แยกและง่ายต่อการโจมตี ที่ลำปางเมื่อพ่ายแพ้แล้วกองกำลังเหล่านี้มักจะขอเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพีแอลเอไป เป็นการเบิกขยายผลแห่งความพ่ายแพ้ให้กว้างขึ้น อีกทั้งการต้องช่วยเหลือคนเองทำให้กองทัพที่เคยศึกษาสู้รบหมดกองกำลังใจ ในที่สุดกองทัพก็เกิดความสูญเสียอย่างสาหัส ถูกพีแอลเอไม่ต้องสู้เลยเสียค่าใช้จ่ายได้ หรือสูญเสียน้อยมากจากการสลายตัวของก็เกิดขึ้นตั้งแต่ในครั้งนี้

ข้อแนะนำ เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน ค.ศ. 1948 เมื่อพีแอลเอสามารถท่าจ่ายกองทัพก็เกิดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน ค.ศ. 1948 เมื่อพีแอลเอสามารถท่าจ่ายกองทัพก็เกิดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน ค.ศ. 1948 - มกราคม ค.ศ. 1949 การพ่ายแพ้ทั้ง 2 ครั้งเป็นการยุติการสู้รบทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง ด้วยเวลาเพียง 4 เดือน ครั้ง ก็เกิดขึ้นตั้งแต่สูญเสียกำลังพลไปมากกว่า 1 ล้านคน ในขณะที่พีแอลเอสูญเสียเพียงเล็กน้อย จากจุดนี้เองพีแอลเอเริ่มเคลื่อนทัพลงสู่ภาคใต้เพื่อท่าจ่ายกองทัพส่วนน้อยที่เหลือต่อไป

เมื่อเห็นว่าไม่มีทางจะค้านกำลังของพีแอลเอได้² เชียง ไค-เซค ประกาศสาออกจากคำแนะนำประจำตัวรัฐวุฒิแห่งสาธารณรัฐจีน ในวันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 1949

¹ Gupte., op. cit., p. 293.

² ในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1949 ท่าพีของเชียงเปลี่ยนไปจากก้าวร้าวต่อชีชีพเป็นเรียกร้องความร่วมมือ ในค่ากล่าวของเชียงต่อประชาชนจีนจึงไม่มีคำว่า "มหาโจร" แต่เป็น "ชาวคอมมิวนิสต์" แทน นอกจากนี้เชียงยังเรียกร้องให้ชีชีพมานั่งลงโดยเจรจาเพื่อยุติสงคราม ข้อเรียกร้องของเชียงไม่ได้รับการตอบสนอง และเมื่อเชียงได้รับข้อเสนอใหม่ 8 ข้อของชีชีพ โดยสรุปให้ยุบพรรคก็เกิดขึ้นตั้ง จัดตั้งรัฐบาลประชาชน ผสมขั้นแทนข้อเรียกร้องของชีชีพได้รับการศักดิ์ค้านจากสหภาพเมริกา อังกฤษ และรัสเซีย เมื่อวันที่ 22 เมษายน ค.ศ. 1949, ไทยวัน 24 เมษายน, ทวีป 19 พฤษภาคม, ชีวาน 20 พฤษภาคม, นานชาติ 23 พฤษภาคม, เชียงไฮ 27 พฤษภาคม และซินเกียง ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1949.

ภาพที่ 89 เมา เช-ตุง กับนายโคลัมเบน

ภาพที่ 90 เชียงไนพิธีรำลึกผู้เสียชีวิตในสังคրามกลางเมือง

และแต่งตั้งให้นายดี สุ่ง-เจนชีนดำรงตำแหน่งแทน การลาออกจากเชียง ไค-เชค อยู่ก่อนไปว่า เขาหลัก เสี่ยงความรับผิดชอบในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เพราะถึงแม้ว่าจะลาออกแต่ เชียงยังคงรักษาอำนาจของตนไว้บ้าง เนื่องจากคำสั่งแก่นายพลของเขามีอนคัง เป็นประธานาธิบดี แต่เมื่อเห็นว่าไม่มีทางที่จะมีชัย เนื้อพ้อลเอได้ ในเดือน ธันวาคม ค.ศ. 1949 เชียงตัดสินใจถอนกำลังล้วนหนึ่งสู้ได้หวัน ที่ซึ่ง เชียงก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐจีนอีกครั้งหนึ่งในวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1950

พันทิพ เชียงจากไป พ้อลเอ็ก เดินทัพข้ามแม่น้ำแยงซี ในเดือน เมษายน ค.ศ. 1949 และยึดได้กว่างโจวในอีก 6 เดือนต่อมา ซึ่งชนะครั้งนี้ถือเป็นการยุติสิ่งกระกลาง เมืองที่มีมา เป็นเวลานานนับสิบปี อิทธิพลของพ้อลเอไม่ได้หยุดลง เพียงเท่านั้น ในปลายปี ค.ศ. 1950 ได้ขยายลงไปสู่เชียง จีนทั้งหมดกอยู่ได้อำนาจการปกครองของพ้อลเอ ทั้งนี้ยกเว้นได้หวัน และในวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1949 เน่ายูนัคนใหม่ประกาศเรียกชื่อ ประเทศไทยอย่าง เป็นทางการว่า สาธารณรัฐประชาชนจีน หรือ พีอาร์ซี พร้อมเปลี่ยนชื่อเมืองหลวงจากที่ก็มินตึ่งเกย เรียกว่า นครเบี้ยบง มาถึง 21 ปี เป็นชื่อใหม่ว่า เบี้ยจิง ประเทศจีนตก เป็นของพีอาร์ซีพื้นจากวันนั้นมา

บทสรุป

พระคocom มีวนิสต์จีนใช้เวลากว่า 20 ปี ต่อสู้เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ในแผ่นดินจากพระคากกิมินตึ่ง และมาประสบความสำเร็จในปี ค.ศ. 1949 กว่าจะได้ซัชนาะ เช่นนั้นพระคต้องอาศัยความอดทนต่อความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินมิใช่น้อย แต่เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นว่าคุ้มค่ากับซัชนาะที่ได้มา และนับได้ว่า เป็นประเทศที่ 2 ของโลกต่อจากรัสเซีย ที่พระคocom ช่วยรวมกันชาวไร่ชาวนาสามารถโคนล้มอำนาจญี่ปุ่นปกครอง เป็นสิ่งแปรลุ้นปการปกครองจากทุนนิยมไปสู่สังคมนิยมได้สำเร็จ นับเป็นการผลลัพธ์จากการ เป็นประเทศในค่ายทุนนิยมที่มีสหภาพ เมริกา เป็นฐาน ไปสู่ค่ายสังคมนิยมที่มีรัสเซีย เป็นฐาน แม้จะอยู่ในระยะ

เวลาอันลึกลับ เพราต่อมาจึงได้แยกกับรัล เชีย และถอนตัวออกจากด้วยคน เป็นผู้นำของโอล

ที่ ๓ แทน

แม้สังคมมนุษย์ที่ใช้กำลัง เป็นแนวทางในการต่อสู้จะจบสิ้นไปแล้ว แต่ชัยชนะ เช่น นั้นยังไม่สามารถทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาธิรัฐ แต่สังคมนิยมได้สมบูรณ์แบบ ด้วยเหตุนี้ นับจากปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมา ผู้นำประเทศไทยต้องก่อสังคมใหม่ อีกครั้งหนึ่ง แต่ สังคมในครั้งนี้ไม่ได้เป็นสังคมที่ต้องใช้กำลังทหาร เข้าประทัดประหารกัน เหมือนกับสังคม ครั้งที่ผ่านมา หรือจะมีบ้างก็เพียงเล็กน้อย และก็ไม่ใช่สังคมที่มีจุดประสงค์เพื่อแย่งชิงอำนาจ ทางการ เมือง หากแต่เป็นสังคมทางความคิด เพื่อเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคมให้เป็นคน ของมวลชนอย่างแท้จริง ทั้งผู้ที่เป็นสมาชิกและไม่ใช่สมาชิกของพรรคร่วมทั้งสังคมทางด้าน เศรษฐกิจ เพื่อให้ประเทศไทยยืนหยัดอยู่บนหลักการที่ว่าด้วยการพึ่งตนเอง เป็นสำคัญ และที่ สำคัญที่สุดเพื่อให้สังคมโลกยอมรับจีนเข้า เป็นส่วนหนึ่งของสังคมนานาชาติ นอกจากนั้น จีน ยังมีการขัดแย้งกับประเทศไทย เพื่อบ้านที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด อีกทั้งยัง เป็นประชาธิรัฐที่เคย ให้ความช่วยเหลือจีนมาโดยตลอดตั้งแต่ประชาธิรัฐมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาตั้งแต่ต้น ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา ภาระของผู้นำประเทศไทยนักหนาพอสมควร แต่จีนก็สามารถพันผ่า อุปสรรคทั้งหลายมาได้ แม้บางครั้งจะล้มลุกคลานบ้างก็ตาม บัญญัติมาหลายแห่งแล้วนั่นค่อย ๆ หมุนไป จีนเริ่มมีความสมบูรณ์ในทุก ๆ รูปแบบ ไม่ว่าในเรื่องความคิด เพื่อรับใช้มวลชน , ภาระทางด้านเศรษฐกิจ การทหาร ตลอดจนบทบาทที่ค่อนข้างเด่นชัด เป็นที่ยอมรับของนานา ชาติในเวทีการเมืองของโลกด้วยประเทศไทยหนึ่ง จากสภาพการณ์เช่นนั้น ทำให้เราอาจกล่าว ได้ว่า จีนกำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาธิรัฐที่ยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่งดังที่เคย เป็นมาแล้วในอดีต กว่า 1,000 ปี ก่อนที่ญี่ปุ่นจะเข้ามาครุกรุนจันท์ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาก จีน ก็ยังเป็นจีนอยู่นั่นเอง .